

Cōmentaria fidelissimi expositoris. **D.** Egidij
Romani in libros de generatiōe ⁊ corruptiōe
Aristotelis cū textu intercluso singulis locis.
Questiones itē subtilissime eiusdem doctoris
super primo libro de generatione nunc quidē
primum in publicum prodeunt.

Omnia accuratissime reuisa atqz castigata ac quantum
ars annit potuit fideliter **I**mpressa.

Cum gratia.

Textus Ap. de generatione et corruptione cum expositione oium expositoru eius optimi domini Egidij Romani Feliciter incipit.

L.c. 7. 38.

Anima vt testatur pbs in 3° de aia: est quodammodo oia. qcqd. n. est vel est sensibile: vel itelligibile. aia. n. p sensum est quodammodo oia sensibilia. et p intellz oia itelligibilia. na sicut manus est organu organoz. sic intellectus est spes spsz itelligibilis. et sensus spes est spsz sensibiliu.

Na. n. aliquibus aialibus taqz instrm et organum ad sui tuitiones dedit cornua: aliquibus vo vngues. homini aut dedit manus: et dando sibi hmoi organu quodammodo dedit ei oia organa. qz p manu qdlibet organu et qdlibet instrm sibi fabricare pot. io dicta est manus organu organoz: qz est quodammodo oia organa. Sic et na aliquibus corpibus dedit hac sensibiles forma. vt albedi ne. aliquibus vo colore alius vt nigredine. homini qde et ceteris aialibus pfectis dedit pupillaz et oes sensus. et dando eis pupilla quodammodo dedit eis oem colore. Est .n. pupilla aliquo mo ois color: qz est susceptiva speruz oiaz colorz. Sic et dando eis oes sensus: dedit ipsis oes formas sensibiles: pp qd dictus est sensus spes sperum sensibiliu: qz est qda vtus cophendens oes spes sensibiles. bn igit dem est: qz aia p sensus est quodammodo oia sensibilia. Et qd onus est de sensu respectu sensibiliu: itelligedu est de intellu respectu itelligibiliu. na intellus est susceptiuus oiaz formaz itelligibiliu. et qz vniqdqz recipit distone et dria ab eis a qbus recipit ee et spsz. cu intellus isormet spibus oboz: et recipiat formam et spsz ab ipsis obiectis: opz qz ea q sunt in intellu: recipiant ee et spsz ab ipsis obiectis: pp qd oz talia diuersi cari fz diuersitate oboz. Scie g qz sunt in itellu diuersificabunt fz diuersitate oboz: siue fm diuersitate rez q determinant in scia. Nec at diuersitas duplr pot accipi: vel fz eentia: vel fz itentione. Lu. n. dicimus scias diuersificari fz ea q determinant in ipsis: no est accipienda ista diuersitas fz eentia. vt qz de vna et eade re p es sentia no possint diuersa scie tractare. metaphysicus. n. et phycus psiderat de ma p^o: vt dicit Lom. in. 7. meta. fz no fz eade rone. Metaphysicus. n. cosiderat de ea vt hz rone entis: phycus vo vt est subia trasmutationi et motu. Sufficit g diuersitas itentionu ad diuersitates sciaz. Et qz fz alia et alia itentione accipit aliqd sub ee coi: et sub ee spali: no est icoueniens vni et ide psideratu sub ee coi et spali: ptinere ad diuersas scias: vt de corpore mobili determinat phycus sub ee spali. vt sub rone q mobile. metaphycus vo determinat de eo sub esse coi et sub rone entis. Et sic coe et spale sufficiunt ad diuersitate diuersaz sciaz: nulli dubiu ee dz qz sufficere pnt ad diuersitate diuersoz libroz i eade scia. Lu g tota phia nalis sit de corpe mobili et de hntibus analogia ad tale corpus. possumus pma facie diuidere libzos nales. qz vel in eis determinat de corpe mobili in coi: vel de his q quoda mo spali vt qsi pticulari hnt analogia ad tale corpus. liber. n. phycoz. de celo et mudo: et de gnione sunt qsi libri coes. ceteri vo sut qsi spales. Sz iter ipos coes est ordo qda. qz liber phycoz est coior libro de celo et mudo. et liber de celo et mudo libro de gnione. In libro. n. phycoz pncipalr intendit de corpe mobili sim plr: no pbeno ipz ad situ vel ad forma: et si ibi determinat de motu ad situ: vel ad forma: b est in qntu in talibus motibus referuat ro motus simplr. liber vo de ce

Com. 9. 212. m. 5. 2. ph. 22

lo et mudo: et de gnione sunt aliquo mo de motu pto. In nullo. n. istoz pncipalr intendit de mobili simplr: fz in li^o de celo et mudo intendit de mobili ad situ. In li^o de gnione de mobili ad forma. mobile at ad situ est coius mobili ad forma. motus. n. localis copetit oi corpi fm phz. Ille est. n. motus de quo pbat. 6. phycoz. qz oe corpus mobile: et oe mobile corpus. Qd vtz vtz sit: vel sit dare aliqd corpus imobile no est pntis speculatiois. repit. n. motus localis: ta i supcelestibus qz in spa actiuoz et passiuoz. io liber de celo et mudo: qz priet libroz qntuoz: sic noiatu est: qz pmi duo libri sunt magis de celo. aliq vo duo: vt tertius et qrtus: vident magis esse de mudo et de motu actiuoz et passiuoz. No e g du^m libz de celo et mudo pcedere libz de gnione: cu motus ad forma no repiat nisi in spera actiuoz et passiuoz: motus vo ad situ repiat in spa actiuoz et passiuoz et i celestibus. Sed forte dubitaret aliq qz liber phycoru no debeat pcedere libz de celo et mudo. na cu motus ad situ: vt dem est: repiat in oi mobili: determinata in libro phycoz no se extendet ad plura mobilia qz de terminata in li^o de celo et mudo. Ad qd dici pot est determinata in li^o phycoz no sunt vltora fz numeru mobilitu. Sunt tn magis vltia fz itentione psiderationis. Intendit vo in li^o phycoz de mobilibus sub esse coi: put in eis repit motus simplr. In libro vo de celo et mudo: put in eis repit motus ad situ: et hoc sufficit: vt ille liber pcedat istu. Pz ergo qd sit subz in libro de gnione: qz corpus mobile ad forma. pz et que ordinem hz in numero libroz nallu. qz est tertius. et quo differt ab oibus libris. qz subm in hoc libro est minus coe qz in libro phycoz et celi et mu. Est tn coius subro alioz libroz. hoc viso ad expositione littere accedamus.

L.c. 32. 7. 86.

De gnione at et corruptione. et de na generatoruz et corruptoz: et vlr de oibus: et cas diuidenduz: et rones eoz determinandu.

L.c. p.

Consuetudo phi est suis libris pmittere phemia qd et in hoc li^o fecit. possumus g huc libz videre i pres duas. si phemiu et tractatu. 2° icipit ibi. (Antiquoz g h^o q de.) In phemia at narrat ea q diceda sunt in executione. Ad cuius euidetia nondu. qz lz motus large scriptus sit in qntuoz gnibus. s. in suba: qntitate. qlitate. et vbi. vt pbat in 3° phycoz: motus tn ad forma no pt ee in vbi. qz p tale motu no acqrit noua fora: fz nouus situs. accipiedo g motu vt icludit mutationem: dicemus motu ad forma ee in tribus gnibus. s. in suba: et hic dr gno vel corruptio. in qntitate vt augmtu et diminutio. in qlitate vt alteratio. Si g pbs in li^o vult determinare de oi motu ad forma: oz cu determinare no soluz de gnatione. s. et de augmtu. et alteratioe. Sz qz gno iter ista e pncipalio: io augmtu et alteratio pnt dici annexa. sic et tractare de dria iter gnione et alteratione multo fortius qd annexu dz dici: ex q alteratio ipa qd annexu dr. ex b patere pt: qre iste liber intitulat liber de gnione. cu no solum in eo de gnatioe dterminet: fz et de alteratione et augmtu. qz denomiatio dz fieri a pncipali: si ab annexis. Didit g po phemial i pres. 2. qz p enuerat pncipalr iteta in li^o 2° enuerat annexa ibi. (Ampliat et de alteratione.) Non at qz pbs i li^o 3° huc ordinet. qz p d terminat de gnione et corruptioe fz se. et b i p li^o 2° ondit gnione et corruptione ee nale. et b i p li^o scdi libri. 3° dter miat de causis gnionis et corruptiois qntu ad ea q dnt circa fine scdi h^o. b e g qd ait: qz vlr determinare de gnione et corruptioe fz se: qd fac i p li^o et de gnatoz et cor

L.c. 4.

A.t.c.p. vsqz ad t.co. si. a.t.c. si. vsqz i finem. L.c. si.

Egidii De gene. 7 cor.

ruptoz. i. vult ostendere gñonē z corruptionē in eē gñabili-
libus z corruptibilibus nāl: qd fac in pñ scōi h^o 3° circa
finē libri determinabilē cāe z rōes. i. diffinitioēs. Vel ly
z sumat expositiue p. i. vt sit sensus. cāe z p. i. rōes. nā
assignare rōnē rei ē assignare cāz ei^o. Vt alr z forte me-
lius. determināde sūt cāe z rōnes. i. cāe rōnabiles siue
vles. rō. n. circa vlia vsaf. vñ alia lra. vbi nos hēmus q
dāde sūt cāe z rōnes hz z determināde sunt cāe vles
oīuz gñatoz z corruptoz: qd multū pcoradat cū serie
textuz: qz circa finē libri assignant vles cāe oīuz gñā-
toz z corruptoz. Sciendū āt oia p̄dicta eē aliquo
mō essentialia doctrine: nā s̄z p̄bz p̄mo posteriorz. ca^o
de vnitāte sciaz. Scia est vna q̄ est vnus gñis subie-
cti ptes z passiōes p̄siderās. essentialē est q̄ scie q̄ p̄si-
deret passiōes z subz: siue ptes eius z ea p̄ q̄ pbantur
passiōes de subo. vel de p̄tibus eius. cū ḡ erit. q̄ vult
determinare de gñone z corruptione tāgit passiōes z
pprietates: ipsoz gñabiliū z corruptibiliū. Cū vō sub-
dit determinādū esse de nā gñatoz z corruptoz. i. de
gñatis z corruptis nāl: tāgit subz gñonis z corruptio-
nis. nō solū s̄z se: s̄z et s̄z ptes suas: cū noiet tale subz p̄-
ticularis s̄z diuersas partes. corpus. n. mobile ad for-
mā: qd est subm in hoc libro est corpus generabile z
corruptibile: qz vero addidit dōm esse causas z rōnes
hoz: tāgit ea per que pbant passiōes de subto z de
suis partibus. Deinde cum dicit.

**Amplius de augmētātōe et alteratōe
qd vtrūqz. et vtz existimādū eādē esse
nāz alteratōis et gñationis: aut semotā
vt et determinata sunt et nominibus.**

Narrat ea q̄ sunt ānexa negocio p̄ncipali dicēs. Am-
plius. i. p̄ter illa q̄ dicta sunt q̄ sunt p̄ncipalr itenta. di-
cendū est de his q̄ aliquo mō sunt ānexa: qz dōm est de
alteratōe z augmētatione. qd sit vtrūqz eoz. z et dōz
est vtz existimādū sit a nobis eandē esse nāz gñationis
z alteratōis. nō est eadez nā vtrūqz: s̄z est semo-
ta z distincta: sicut gñō z corruptio sunt determinata z
distincta nominibus: qz sicut hnt alia z alia nomina:
sic hnt aliā z aliā nām. Declarabil. n. vtz gñō z cor-
ruptio differāt fm rem: sicut differunt fm nomen.

Philosophus in p̄ma pte huius. p̄hemj
tris tāgit. p̄mo. n. dicit q̄
vult tradere noticiā de gñatione z corruptione. 2° dicit
talia esse nālā. 3° adducit q̄ vult tradere doctrināz cō-
tentiuā causāz z rōnū gñatoz z corruptoz. z qz p̄nt
fieri rōnes de rebus nō existibus. vñ innuere q̄ velit
tradere sciam q̄ non corrupat p corruptionē scibiliuz:
cū possint fieri rōnes z argumēta de pluuia: pluuia nō
existet: tria ḡ sunt declaranda. p̄mo vtz de istis sensibi-
libus z corruptibilibus possit esse scia: z dato q̄ de
his possit eē scia: dubitat adhuc vtrū corruptio sit qd
nālē. z vtz scia de corruptibilibus possit dici nālīs. 3°
declarādū erit. vtz re corrupta remaneat scientia.

Circa p̄mū arguit sic. vñ q̄ de istis sensibilibus z
corruptibilibus nō possit eē scia. nā sensibi-
lia sūt sola p̄ticulariū: p̄ticulariū āt nō ē scia nec diffō.
vt d̄r. 7. meta. ḡ zc. P̄. arguebat Eraclitus q̄ taliū
nō est scia: cū sint p̄tinuo fluxu. scia. n. est de necessarijs
siue de his q̄ nō p̄tigit alr se h̄re qd p̄coradat euz verbis
Boetij in p̄n^o arith. metricē dicēs sciaz eē eoz q̄ imuta-
bile subaz foriunt. Nōn^o ad euidētiā q̄siti difficult-
tatē q̄onis ex duobus p̄surgere dicētis. sciaz eē de sen-
sibilibus z corruptibilibus: de talibus. n. eē sciaz vñ re
pugnare rōnī. nū qz sensibilia: tū qz cōruptibilia. Ad

vitādū āt difficultates has dixerūt qdā p̄hycā sciaz eē
de sensibilibus: sed nō de his sensibilibus. abstrahit. n.
p̄hycus ab h̄ sensibili z ab illo: s̄z nō a sensibili simplr.
pp qd nō est scia de p̄ticularib^o s̄z de vltib^o. p̄nt. n. forma
ri cōruptibiles rōes de sensibilib^o z corruptibilib^o sic
acceptis. ḡ de eis esse sciaz nō ē icōueniēs. Hoc āt lz
vez sit: difficultatē q̄siti nō vñ euacuare: imo vñ q̄ p̄di-
ctiōnē iplicet. nā qcqd sensus sentit ē hic. z nūc. nō. n.
sentit sensus nisi hoc vel illud. si ḡ abstrahat ab h̄: z ab
illo: illius abstracti nō est vltērius sensus. nō ḡ vltēri^o
meret dici sensibile. pp qd vñ oīo idē eē abstrahere ab
h̄ sensibili z ab illo: z abstrahere a sensibili simplr: cū
simplr nō remāeat sensibile: si nō sit h̄ vel illud. Sci-
endū ḡ q̄ s̄z p̄bz circa finē scōi posteriorz. sensus ē vltis
lz sentire sit singularis. possumus. n. dicere potētia vltio
rē esse actu. potētia. n. sumit respectu obti simplr: lz s̄z
actū possit ferri in h̄ obm. itell^o est q̄ qd est simplr. tñ
lz actū fert potētia intellectiua in hāc q̄dditatē: vel in il-
lā. vt in q̄dditatē leonis vel lapidis. sic et visus ē respec-
tu coloris: nunqz tñ sentit nisi hūc colorē. Si. n. visus
eēt huius coloris determinati s̄z q̄ hmōi. aliū colorē
nō sentiret. cū ḡ oēs colorē sentiat erit visus s̄z q̄ h̄ co-
lorati lucidi: nō āt h̄ colorati vel illi^o lucidi. z sic visus
ē coloris. videt tñ hūc colorē. ita sensus ē q̄lis. sentim^o
tñ h̄ q̄le. q̄dū ḡ nō abstrahim^o a q̄li simplr nō abstra-
himus a sensibili simplr: z qz p̄hyc^o nō abstrahit a q̄li
simplr: iō h̄ scia simplr ē d̄ sensibilib^o. s̄z h̄z sensibilia
vt dicebat nō sūt p̄ticularia: s̄z vlia. d̄r. n. talia eē sensi-
bilia magl a sensu q̄ a sentire. h̄ āt sic declat. qz res si
se hz ad eē: ita se hz ad cognosci. z qz p̄ns: p se loq̄ndo
z s̄z qd h^o: ad sui eē nō idiget posteriori: ita ad sui itell^o
posteriori nō eget. q̄tūcūqz ḡ sit p̄ns sit cū posteriori:
p̄t tñ itelligi p̄ posteriori nō itello. s̄z āt p̄oritātē z po-
sterioritātē h̄ se hnt p ordinē. s. q̄dditas q̄sitas z q̄litas.
p̄t ḡ itelligi q̄dditas nō p̄siderata q̄litate vñ q̄sitate. z
h̄ p̄sideratio vñ magl p̄tinere ad meta. sic et p̄t itelligi
q̄sitas nō itella q̄litate. qz p̄m^o qd abstrahit sube ē q̄sitas:
sic vlt Themistius: vt recitat Lōmē. 12. meta. z h̄ cōsi-
deratio est magl mathe^o: iō mathematic^o nō abstrahit
a mā simplr: cū nō possit itelligi q̄sitas nō itella mā.
abstrahit tñ a mā q̄li: cū p̄sideret māz q̄sitas: nō tñ p̄side-
rata q̄litate: p quā ē res sensibilib^o: p̄hycus vō p̄siderat
subaz vt ē p̄iucta q̄litate: z q̄sitate: iō nō solū nō ab-
strahit a mā simplr: s̄z et nō abstrahit h̄ a mā sensibili.
qz nō abstrahit a mā q̄li. Ultra āt nō ē descēsus: nisi de-
scēderemus ad hāc q̄litate p̄ticularē. s̄z illi^o sic accepti
nō ē vltēri^o scia s̄z sensus. ex h̄ āt appere p̄t itello illius
vbi. 6. meta. qz tres sūt eēntiales modi p̄hie. p̄hyc^o. ma-
thematic^o z d̄inus: qz modi q̄no se hnt p ordinē: z q̄no
ifra istos nō ē descēsus. z q̄no isti p se ad sciaz p̄tineāt:
cū ifra eos nō sit scia s̄z sensus: p ea q̄ dicta sūt clare est
mani^o. ex qb^o patē p̄t q̄re scia nālā ē de sensibilibus z
corruptibilibus. nā cū p̄siderata i scia nālī s̄z qz h̄ sint cō-
iucta q̄litate: z vntit^o actiuis z passiuis p q̄s ē aliqd
sensibile z corruptibile: iō h̄ scia d̄ sensibilib^o z cōrupti-
bilibus eē d̄r. nō qz sit de p̄ticularibus: s̄z de vltibus de q
bus rōes inuariabiles fieri p̄nt. ē ḡ declata vltas p̄mi.

Secdo declarādū est. vtz corruptio sit qd nālē. 2° d̄r
z vtz p̄prie d̄m sit qz scia de corruptiōe
sit scia nālīs. in hoc āt q̄sito duo vident facere dubiū
p̄mūz sumit ex parte ipsius nāe. scdm vō ex parte cor-
ruptionis. nā. n. vt d̄r 2° p̄hycoz. z 5° meta. p se z p̄i-
mo d̄r de forma. de alijs aut i tñ d̄r in q̄situs hnt ordi-
nē ad formāz. vt si mā d̄r nā hoc est qz suscipit formāz.
si aut motus d̄r nā hoc est: qz est via in formāz. Si ḡ
nā p se z primo d̄r de forma qd simplr repugnat forme
ad nāz

Nōndū

Rūfic
quāda

īstas
rūfio-
nem

Rūfio
ppria

Com.

L.cō
2.

L.cō.
p.

p̄m du^m

L.c.35.

L.cō.
iz.

L.cō.
5.

ad nās nō vř pñē: nec dñ dñi qđ nāle. Cū ġ forme p se sit dare eē. pñatōes z corruptiōes: qđ de se sūt nō ens: vt vř: nāla eē nō pñt. z p pñs n̄ vident pñē ad pñderationē scie nāl. 2^m at qđ fac du^m i qñto ē ipa corruptio nā cū nā agat pp finem. vt dñ 2° pñycoz. z finis z bo^m sint qñt idē. vt inuit pñs 1° meta. qđ nō hz rōnem boni s̄z qđ h^o n̄ pñt eē qđ itēri a nā: nec ē ab aliq agēte pp finē. corruptio ġ: qđ nō hz rōne boni nō pōt eē de intēroē nāe: z p pñs nō vř pñere ad pñderationē scie naturalis. Ad has at difficultates vitandas dixerūt qđaz corruptiōe eē de intēroē nāe nō nāe qđ ē forma: s̄z nāe qure ē mā. Sed h̄ nō est vř. nāz corruptio: per se loqñdo: nec est de intēroē nāe forme nec nature māe. per accidens tñ est de intentione vřiusq; materia. n. non itēdit corruptiōe forme sub qua existit: sed intendit pñfectionem suā. z quia vna forma suū appetitū satiare non pōr: iō cū est sub vna forma appetit esse sub alia: pp qđ p accñs appetit corruptiōem forme illius sub qua existit. sic ē z ignis per formam suāz agens in aquā nō intendit corruptiōe aq̄ sed intendit inducere formā suā in mām aq̄: qđ intēdendo per accñs intendit corruptiōe nē aq̄. nullo mō ergo: p se loquendo est de intentione nature corruptio: per accñs tñ nō solū mā: sed ē agens z forma corruptiōe intendit. C̄ncedendus est ġ alr. ppter qđ notandum qđ triplici via venari possumus qđ determinare de corruptione pertinet ad sciam nālez: z qđ ē ipsa corruptio pōt dici naturalis. p̄ma via sumit ex pte ipsius scie naturalis. sc̄da ex pte nāe māe. tertia ex pte nāe forme. C̄ p̄ma via sic ostendit. dñā est. n. infer sciam practicā z speculatiuā. scia. n. vt practica ē: z vt operat. cuz efficit vñū oppositoz non efficit altez facere. n. vñū oppositoz nō ordinat ad factionē alterius: sed ad destructionē eius. sed in speculatione non sic est: qđ vt dicit in 6° topicoz: qđ bene diffinit p̄traria significat: noticia. n. vñius cōtrarij facit ad noticiā alterius. rectus. n. est iudex sui z obliqui: vt dñ i p̄mo d̄ aia. rectū. n. licet p̄tē obliquos: facit tñ ad cognitionē obliq z scia que cōsiderat de recto hz cōsiderare z de obliquo. Si ergo scia naturalis esset practica: z per sciam nālē quā hēmus naturas reruz. p̄duceremus inesse: forte esset dubiū vřuz ad eā fm qđ huius p̄tineret corruptio. sed cū sit speculatiua si eius ē cōsiderare de gñatione nō ē dubiū qđ ad ipsam spectat p̄siderare de corruptione. C̄ sc̄da via sumit ex pte nāe māe. nō. n. opz qđ sit de intentione nāe qđ dñ nāle: qđ sufficit qđ naturalr eueniat. Cū ġ per nāz māe eueniat corruptio: qđ mā est per quā res pōt esse z nō eē vt dñ. 7. metha. corruptio qđ nāle dici pōt. C̄ tertia via sumit ex pte nāe forme. nunq̄. n. aliqd sic corrupitur simplr: vt i nihil redigat: sed semp gñatio vñius ē corruptio alterius z eō. vt infra patebit. Si. n. aliqd i penitus nihil redigeret talis corruptio forte esset p̄tra naturam cuiusq; forme: sed cū ex quolibz corrupto aliqd generetur: nulla erit corruptio que sit cōtra nāz forme simplr: licet sit p̄ naturam h^o forme vel illius. In corrupto. n. tria est cōsiderare formā que abijcit. formā que introducif. z māz successiue subiectā vřiq; forme. Corruptio ergo lz sit cōtra nām forme obiecte: nō est tñ cōtra naturam māe: vel forme introducte. Si ġ querat. vřz corruptio sit de cōsideratione scie nālis: planū est qđ sic: qđ z si violenta existeret. nullo modo tñ de cōsideratione scie nālis esset: cum eiusdē artificis sit p̄ria cognoscere. Sed si querat. vřtū possit dici naturalis: p̄z qđ accipiendo nāle large s̄z qđ naturale est qđqd cōsiderat nālis: dici potest corruptio quid nāle. est etiā naturalis: qđ est fm nām māe z tertia quid naturale dici pōr: qđ nō est p̄ nām cuiuslibz for-

me. C̄ Que aut faciebant dubiū de facili solouit. nā p̄ ma dubitatio qua dicebat corruptionē eē p̄ nāz forme: p̄z qđ nō ē p̄ nāz forme simplr: s̄z sit cōtra nām h^o vel illius. Sc̄da ē de facili soluit: qđ nō o3 p se eē de intentione nāe qđ naturalis cōsiderat: vel ē qđ est qđ naturale: sed ē nāle dici pōt qđ nāl r euenit.

Tertio restat declarādū. vřz corrupta re remāeat eius scia. qđ at circa hec dubitare faciūt sunt auēitates. Az. nā in p̄dicamētis vult dñam esse i ter sciaz z scibile: qđ scia sublata nō auferf scibile: scibili aut sublato auferf scia. corrupta ġ re scibili. nō remanet scia eius. C̄ Amplius in p̄ posteriorz vult qđ de subiecto o3 supponere: qđ ē z qđ ē: qđ ġ nō ē nō potest eē subiectū in aliq scia: s̄z qđ nō pōt eē subm in scia nō pōt eē scitū. nō ġ existente re nō p̄t eē scia de ea. C̄ Amplius 2° posteriorz vult qđ de eo qđ nō est sciri nō pōt nisi qđ ē qđ significat nomē. s̄z h̄ scire nō est sciaz h̄re de re: cū de chimera h̄ sciri possit. non ġ existente re perit rei scia. C̄ Amplius in p̄mo posteriorz vult falsum nō sciri: qđ nō ē. qđ bonā cām assignat sufficit re nō esse: vt de ea nō possit eē scia. C̄ Rursū rō ad h̄ adduci possz scie. n. accipiūt eē z spēm ab ipsis subis: siue ab ipsis reb^o de qbus sunt: s̄z nō exiite eo a qđ aliqd hz esse z spēm illud remanere nō pōt. corrupta ġ re scibili scia nō remanebit. C̄ has at difficultates qđā vt euaderēt dixerūt qđ res hz duplex eē. esse essētie z esse actuale: corrupta autem re quantum ad esse actuale remanet quantum ad esse essētie: z quia remanet quantum ad tale esse potest de re corrupta esse scia. C̄ S̄z h̄ iprobaf: qđ res hz esse actuale hz p̄ticulare eē. sed eē eēntie hz eē. vře vřia aut: lz nō corrupant p se: tñ corrupunt p accñs. corrupto. n. forte corrupif hō qđ ē i forte. iō dñ in p̄dicamētis qđ destructio p̄mis ipossibile ē aliqd alioz remanere. corrupta ġ re qđtū ad eē actuale corrupif qđtū ad esse eēntie. C̄ Et iō alij dixerūt qđ re n̄ exiite p̄t h̄r scia de re: s̄z sub p̄ditione. pole ē. n. h̄re sciaz de pluuiā: pluuiā n̄ exiite. s̄z illa scia eēt p̄ditionata. videlz si pluuiā eēt: vā eēt qđ d pluuiā p̄ferrē. C̄ S̄z h̄ i p̄bari pōt: qđ cū aliqd nō ē alr. vřz nisi sub p̄ditione. n̄ itate p̄ditione nō stat vřtas eius. si ġ re nō exiite nō h̄r scia nisi sub p̄ditione. vtputa si res esset cū ipsa. res ponat nō existere. verum erit dicere qđ nō ē scia rei qđ diu res nō existit. S̄z h̄ ita re nō pōt: qđ pluuiā nō exiite p̄t vř rōnes formari de pluuiā: s̄z talibus rōibus formatis vř h̄r scia de pluuiā. pluuiā ġ nō exiite scia de pluuiā haberi poterit. C̄ p̄. vř oio ridiculū dicere qđ si habeo sciaz de rosa adueniēte h̄yeme p̄dā sciaz māe: eo qđ rosa periat. nā cū scia sit in aia z ex corruptiōe rez nō fiat variatio circa aiam: nō o3 qđ p corruptionē rez tollat scia. C̄ Ad declarationē ġ vitatis p̄tacte duo sunt declaranda. P̄mo declarādū ē qđ re corrupta idē signat nomen z re exiite. qđ si n̄ idē significaret nomē: tūc qđqd diceret d pluuiā: pluuiā n̄ exiite diceret equoce. z qđ i equocis n̄ ē disputare p̄rēt rōes d pluuiā pluuiā n̄ exiite. Sc̄do viso nomē idē significat re exiite z corrupta ondes sciaz remanē corrupta re. C̄ P̄opter p̄m̄ nondū noia signare res n̄ absolute: s̄z vt sūt app̄hēse ab itellū. iō modi significādi sequif modos itelligēdi. fo: male ġ i significatiōe vř eē modus itelligēdi z app̄hēsiō itellū. s̄z remanēte fo: mali alijs variatis nō tollif id cuius ē illud formale. si ġ res signat p nomē vt ē ab itellū pcepta: qđ abeuntibus sensibilibus remanēt in nobis fenfus z fantasia. z destructa re remanēt in nobis pceptiōes intellectus. vt destructa pluuiā remanere pōt itellū pceptus pluuiē. quia remanet id qđ est formale in significato nois pluuiē. idēz significabit nomen pluuiē pluuiā exiite z cor-

2^m T. cō. 74. T. cō. 8.

Rñsio quorūdam. p̄ rñsiones illorū.

Rñsio p̄pa.

p̄ via

T. cō. 85.

2ª via

T. cō. 22. 3ª via

Rñsio ad arg.

3^m du^m

Rñsio quādam

p̄ rñsio nē illoz

Rñsio Alioz p̄ rñsio nē illoz

Rñsio p̄p̄.

8^m

Egi. De gene. 7 cor.

rupta. pōt nō h' vītas declarari p' s'cē. nā sic i' significato aliqd ē māle vt res: 7 aliqd formale vt pceptio. sic i' loco ē aliqd ad corp' p' tines vtputa aer: v' aq. 7 aliqd formale vt ordo ad vniuer' s'z. si q' aliqs eēt in aliq' loco 7 v'eto flante tollerēt tot' aer q' est circa ipm: qz ipse sp' h'et eūdē ordinē ad vniuer' sum: ppter h' non mutaret locū: qz licet amotum esset id qd est māle in loco: vt aer vel superficies aeris: manet tñ id qd est formale vt idem ordo vniuer' si: sic ēt navi exīte ligata apud stipitē semper manet in eodē loco: licet sp' aqua moueat sub'us ip' sam: qz nautis sic fixa semp' h'z eūdē ordinē ad totū fluuū: s'z variet respectu p'is fluuū. sic ē in pposito: cū p' nomē significet res vt cōcepta q' tūcūq' variet res: ex q' manet pceptio a quo significatū recipit formā 7 spēs significatū ipm nō variabit. Idē g' significat nomem re existente 7 corrupta: nec tñ pp' h' arguere ē possumus q' ipsa cōceptio sit pncipale significatū 7 nois: sed res vt cōcepta: est id qd pncipalr significatū ē: sicut ipse ordo vniuer' nō ē locus: s'z corpus p' tines: vel superficies corporis p' tinentis vt i' ea referuat talis ordo vniuer' si h'z rōnē loci. Vīso q' nō equoce sumunt nomina rebus exītib'us 7 corruptis: de facili ē videre quō manet scia re corrupta. Ad cuius euidēciam notandū q' res h'nt tripl'r esse. in se ipso. in suis causis. 7 apud intell'm 7 h' tripliciter esse se h'z p' ordinē: qz q'qd h'z esse actuale 7 in se ipso: habet esse i' suis causis. sed nō cōuertitur. multa enim sunt in suis causis: q' in seipsis actualr non existūt. Sic q'qd h'z eē actuale in suis causis h'z esse rōnis 7 apud intellectū. sed nō cōuertit. chimera enim est qd apud aiām: 7 tñ nō est aliqd in se: nec in suis causis cū g' scire sit p' cām. vt pōt haberi ex pmo p' physicoz. 7 pmo posteriorz. q' tūcūq' res corrupatur p' m' actuale eē ex quo remanet in suis cāis nō tollit scia ip'ius. Est aut' vlt'ius diligēter notandū q' existētia rei in suis causis facit vt de re possit esse scia non solum vt per cognitionē cause cognoscit effectus: s'z qm' sufficit ad rōnē q' dditatis q' sit i' po' ad esse. Res ergo qz eo ipso q' sūt in causis sunt i' po' ad eē: 7 eo ipso q' sunt in suis causis cōpetit eis habere quidditatē: 7 qz qd quid est: est obz intellectus: iō que sunt in causis suis pnt sciri 7 pnt eē obz esse. Res g' vt sunt aliqd in seipsis cū destrunt p' m' esse actuale destrunt p' m' esse essētie. Ideo dicere q' res cū corrupunt q' tū ad esse actuale remanēt s'z eē essētie non ē bene dictū. potest. n. congrue dici q' esse ē p' ter rōnem quidditatis. 7 potest intelligi qd quid est rei absq' eo q' intelligat esse absolute. Prope ergo loquendo nō remanet res nisi vt est aliquid in seipsa: sed si dicentes res remanere p' m' esse essētie: cū corrupunt p' m' esse actuale: sed permanere rem p' m' esse essētie: intelligere vellent existētia eaz in suis causis: p' m' quā cōpetit rebus vt sint obm intell's: 7 vt pnt intelligi p' m' suas quidditatē: bonū intellectum haberent: iō iproprie loquerent. Hoc vīso p' qd sit de qōne tenēdū: qz qm' querit. vtz re corrupta manet scia rei si hoc questū inroducif ppter ipsa noia per que exprimit veritas rez: qz credat aliqs equinoce nomina significare re existēte 7 corrupta. Questio nō h'z dubiū: ostēsus est enim nomen vniuoce significare rebus existētib'us 7 corruptis. Sed si introducif questio ppter ipsas res. Dicendum est q' si res corrupere: ita q' nec remaneret in se: nec in suis causis: sed solū esset ens apud animā: nō remaneret scientia rei. si enim corrupere pluvia in se: 7 i' suis causis: 7 solū eēt ens apud aiām: 7 non esset plus ens q' chimera. sed pluvia scia esse non posset: tñ qz corruptibilia ista nōq' sic corrupunt quin remaneāt i' suis causis: qz ppter talia ē qd introducta. Dubitabaf enim

cū ista nātia corrupat. vtz scia eoz remaneat eis corru ptis. vt g' fatissiam q' nōn cū talia remaneāt i' suis cāis dicam sciaz talitū remanē eis corruptis. Aduertēdū tñ q' p' ticularib' corruptis si remanēt i' suis cāis s'z q' h'z. h. n. pluvia corrupta p' cās nāles nō pōt redire eadem nūero: qz quoz suba deperit nō redeūt eadē nūero: vt d' circa finē h' scōi. redeūt aut' eadē spē. vtrū aut' sit ali qua cā q' possit corrupta eadē nūero reficere nō ē p' t'is speculationis. Sufficē aut' ad p'sens negociuz: corrupta remanere in suis cāis q' tū ad idētitatē spēi: s'z nō mane ant q' tū ad idētitatē nūeralē: si g' scia nālis esset de p' ticularibus cū talia corrupta s'z q' h' mōi nō remaneant: nec in se: nec i' suis cāis: rōnabile videre dictā sciaz nō remanere oio corruptis: s'z q' scia ē de v' lib' 7 q' tū ad idētitatē specificā: 7 v' l'ez manēt res in suis causis ip'is corruptis: nulli dubiū eē d' q' manet scia plauie 7 rez corruptibiliū si exīte pluvia: vel nō exītib'us corrupti bilibus rebus. Auctoritates p' h' d' facili solunt: qz rōes sūdare sup' eas peccabāt p' fallaciā accētis. Cū. n. d' q' sublato scibili aufere scia. p' stat q' re corrupta nō aufert i' eo q' scibilis: cū remaneat i' suis cāis. Sic ē: cū d' q' de subo o'z supponere: qz est vel o'z subm scie esse. D'z ē q' si sit scia sufficit subm scie eē i' eo q' scibile. est at' h' mōi si ē in suis cāis. Qd' at' dicebat tertio q' de eo qd nō ē nō scit nisi qd ē qd signat nomē. intelligēdū ē de eo qd nō ē: nec i' se nec in suis causis: sed solū est apud aiām vt chimera. corrupta aut' vt d' cū ē remanēt in suis causis. Qd' vō dicebat q' rō d' falso: d' m' q' nō est s'cē: qz falsū p' m' q' h' mōi ē sola p' uatio. 7 est simpl'r nō ens: nec ē p' m' q' h' mōi res p' dicamēti. Corrupta aut' nō sic: cū sunt in suis causis. Ratio aut' facta ē veritatē p' dictā de facili soluit. scia. n. nō recipit eē 7 spēs a re nisi vt est scibilis. re aut' corrupta remanet. vt ē scibilis: qz remanet in suis causis: vt dictū est.

T. cō. 70.
Ad aut.
2
3
4
5

Nōndū
T. cō. p.
Nōndū

Antiquozū qdem igitur hi qdez vocatam gñationē simplicē alterationē 7 aliud alterationē.

a. t. c.
p. v. sc. p.
ad. t. c.
Si.
T. cō.
Si.
T. cō.
4.
Nō q' altera. tio si ē gñatō sim. pl'r vt dice. bāt hi p' h' s'z qd vt dic. Az

Posito p' hemio ponit 7 tractat. 7 vt didamus tractatū s'z ea q' tacta sūt i' p' hemio dicam' p' h'ac executiā didi i' p' tes tres. qz i' p' ma pte determinat de gñatōe 7 corruptis 7 de eius annexis. In scōa vō tractat de vā gñatorum 7 corruptoz. In tertia vō de cāis v' lib'us rōnibus oium gñatorū 7 corruptoz. Prima pars continet totū p' mū lib'ū. 2ª incipit in pncipio scōi lib'ū ibi. (De mixtiōe 7 tactū) 3^a p' incipit circa finē scōi lib'ū ibi. (Qz vō sūt qdā gñabilia.) annexa aut' gñationi vt tāge baf i' p' hemio sunt alteratio 7 augmētū. 7 d' rīa q' est in ter generationē 7 alterationē. sed hec nō sunt annexa gñationi eq' l'r: qz alteratio 7 augmētū annectunt generationi p' m' se. sed tractare de differentia inter generationē 7 alterationē potissime videt annecti pncipali p' posito ppter dicā antiquoz phoz: inter quos diu fuit dubitatu de d' rīa p' dicta. 7 qz diu dubitatu fuit de que stione p' dicta: ideo in p' n' lib'ū sui p' h' inquit vtrum generatio ab alteratione differat. p' mus ergo liber diu d' d' itur in p' tes duas. qz pmo determinat de differentia generationis 7 alterationis. 2ª determinat de ipsa generatione 7 de alijs motibus annexis. scōa ibi. (V' r' ita qz de gñatiōe.) Circa p' mū duo facit. qz primo p' mittit qd intendit. scōo exequitur de intento ibi. (Quicūq' igitur vnum.) Dicit ergo q' hi quidē de numero antiquoz rū vocatā simplicem gñationē inquit. i. dicit eē alterationē. 7 hi. i. alij antiq' p' h' dicebāt aliud eē gñationē 7 alterationē.

z alterationē. z dicit vocatā simplicē gñationē: qz fz vī-
tate alteratio qdā generatio est: sed nō debet vocari ge-
neratio simpliciter. Deinde cum dicit.

Quicūqz igr vñū aliqd oē esse dicūt z
oia ex vno gñant his qdē nece est vtiqz
gñationē alterationē eē dicē z qd pñci-
palr fit alterari. Quicunqz at ples mās
vna ponūt vtpote Empedo. z Anaxa.
z Leucippus z Democritus his aliud.

Exequit de itento z tria fac. qz pmo dicit qz ponētes
vñū māle pñ^m oportebat dicere generationē esse altera-
tionē: sed ponētes plura mālia pñ^m non pueniebat h̄ di-
cere. scdo pbat qd dixerat. 3° qz ponētes plura materia-
lia pñ^m videbant peius dicere qz vñū redargut ponē-
tes pluralitatē māliū pñcipioz. 2^a ps ibi. (His qdē igr
oibus.) tertia ibi. (Necesse ē autem eis.) Circa p^m fac
tria. qz p̄ facit qd dicitū ē. scdo spāl̄ icrepat Anaxago-
rā. 3ª narrat ponētes plura pñ^m mālia. 2ª ibi. (S3 tñ Ana-
ragoras.) 3ª ibi. (Empedocles enim.) Dicit ergo qz qui
cūqz dicūt oia eē vñū qd vt vñū māle pñ^m: z oia gñāt
ex vno pñ^m māli: necesse ē dicere gñationē esse alteratio-
nē his: z qz pñcipalr fit siue pñcipalr fieri. z alterari
eē idē: z dicit pñcipalr fieri: qz lz alteratio fit qdā factio:
nō ē tñ factio pñcipalis: sed qui ponūt plures mās quā
vñā: vt Empedocles z Anaxagoras z Leucippus. his
necesse est dicere generationem esse aliud ab alteratio-
ne. Deinde cum dicit.

S3 tñ Anaxa. ppriā vocē ignorauit.
dic. n. qz fieri z d̄strui idē existit alterari.
Oltā at dicit elementa quemad^m z aliq.

Specialiter icrepat Anaxa. d. qz Anaxa. ignorauit p
pziā vocē. i. p̄ dixit positioni sue. Qui. n. p̄ dicit v̄bis suis
ignorat qd ponderat vox p̄pa. qz aut̄ sibi cōtradixerit
Anaxa. pz dicebat. n. qz fieri z d̄strui existebāt idē qd
alterari. z tñ dicebat. i. p̄oebat mltā elemēta mālia quē
admodū multi aliq. Deinde cum dicit.

Empedocles qdem. n. corpa q̄ttuoz:
oia at cū mouentib⁹: sex nūero. Anaxa.
at̄ infinita z Leucippus z Democritus.

Narrat ponētes pla pñcipalia mālia. z duo fac. qz p̄
narrat dictas pōnes. 2° declat pōnes illas. scda ibi. (Dic
qdē homiōmera) dicit qz qd ponētibus pla pñ^m mālia fu-
it Empedocles: qz posuit pñcipia mālia esse q̄ttuoz: hec
corpora sensibilia: videt̄ ignē aerē aquā z terras: z po-
suit duo pñcipia mouentia: litē. s. z amicitiam. ppter qz
pñ^m mālia cū mouentibus dixit eē sex nūero: q̄ttuoz ma-
terialia: z duo mouētia. sic ēt Anaxa. Leucippus z De-
mocritus posuerunt plura mālia pñcipia: qz dixerūt ea
esse infinita. Deinde cum dicit.

Hic qdez homiōmera elemēta ponit.
vtpote os: carnez z medullā z alia quo-
rū vniuscuiusqz synonima ps est.

Declat pōnes predictas. z tria facit: qz pmo manife-
stat pōnē Anaxa. 2° positionē Democriti z Leucippi. 3°
cōparat op̄inionē Anaxa. ad op̄inionē Empedoclis. 2^a
ibi. (Democritus aut̄.) 3ª ibi. (Cōtrarie aut̄.) Dicit ergo
qz hic quidē. i. Anaxa. cū suis sequacibus ponit plura
pñcipia mālia: qz ponit corpa homiōmera. i. siliū p̄tius
esse elemēta mālia oium: vtpote os carnē medullam z
oia alia: quoz vniuscuiusqz ps est synonima. i. ē p̄siliē.

dicunt. n. talia eē siliūz p̄tū: qz quēlz ps carnis est caro
z q̄lz ps ossis ē os: z sic de alijs. Deinde cū dicit.

Democritus at z Leucippus ex corpi-
bus idiuisibilibus hec z alia cōponi inq-
unt: hec aut̄ infinita z multitudine z mor-
phea esse. Illa at̄ ab illis differunt his ex
qbus sunt z pōne z ordine horum.

Manifestat pōnē Democriti z Leucippi dicēs qz De-
mocritus z Leucippus iquūt: h̄ oia alia mixta: q̄ vide-
mus cōponi ex corpiibus idiuisibilibus. ponebat enim
athomos z cōpa idiuisibilia eē pñ^m mālia oiu: z hmōi
corpa dicebat eē infinita mltitudine. i. nūero: z morphea
.i. forma: siue figura: qz aliq̄ dicebat eē figure triāgula-
ris. aliq̄ q̄drāgularis. aliq̄ pyramidalis: z sic i inf^m. z p
hmōi pñ^m mālia distigebat oia cōposita ex eis. Dice-
bat. n. qz illa. i. cōposita ex athōis differunt ab illis. i. ab
alijs cōpositis his: ex qb⁹ sūt z pōne z ordie hozz atho-
moz. tripl̄r. n. fz eū p athoma distigebāt cōposita. vel
qz ex alijs athomis cōponebat vñū q̄z alijs: vt qz vnum
cōponebat ex q̄drāgularibus. z aliud ex triāgularib⁹
athomis: z h̄ appellat differre ex his ex qbus sunt: vl̄
erat hui⁹ d̄ria ppter ordinē z propter positionē atho-
moz. Notandū est. n. qz fm Democritū athomi tri-
pliciter differebant. pmo figura: quia qdam erant trian-
gulares. qdā quadrāgulares. 2° ordine: qz qdā erāt an-
teriores: qdā erāt posteriores. 3° situ z pōne. quia qdā
erant supiores: qdā v̄o iferiores. Scdm aut̄ hāc tripli-
cem d̄riam athomoz sumebat differentia eoz que ex
athomis cōponebant. Deinde cum dicit.

Cōtrarie at̄ videt̄ dicere qz circa Ana-
ragorā eis qz circa Empedoclez. hi qdē
.n. iquunt ignem z aquā z aerē z terras
q̄ttuoz elemēta. simplicia magis eē quā
carnē z os z talia similiū p̄tū. hi at̄ qdez
hec simplicia z elemēta. terrā at̄ z aquā
aerem z ignem composita. panspermiā
enim horum esse.

Cōparat pōnē Anaxa. ad pōnē Empedoclis dicēs.
qz qz circa Anaxa. i. anaxa. cū suis seq̄cibus videt̄ esse
dicētes h̄ie eis qz circa Empedocle. naz hi. s. Empedo-
cles cū suis seq̄cib⁹ iquunt q̄ttuoz elemēta ignē aquā ae-
rē z terrā eē magis simplicia q̄z carnē z os z alia talia
siliūz p̄tū. hi v̄o. s. Anaxa. z sui seq̄ces dicebat eē: qz h̄
.s. cōpa siliū p̄tū dicebat eē simplicia z elā oiu: terrā
at̄ z ignē aerē z aquā dicebat eē cōposita ex eis. pone-
bat. n. h⁹ corp⁹ siliū p̄tū eē panspmiā. i. eē v̄le semē z to-
tale pñ^m hozz dictoz corpoz. Tūc seq̄ illa ps.

Hic qdē oibus igitur qz ex vno oia cō-
stituit̄ necesse ē dicere generationem z
corruptionē alterationē. sp̄ enī manere
subz vñū z idē. tale at̄ alterari dicimus.

In q̄: vt dicebat: pbat q̄ dixerat. z duo fac fz qd duo
dixerat. p. n. pbat qz ponētes vñā mās necesse ē dicere
generationē esse alterationē. scdo ostēdit qz ponētes
multas non opz. 2 ibi. (His aut̄ qui genera.) Dicit ergo
qz his oibus qui ex vno māli pñcipio oia p̄stituunt ne-
cesse est dicere generationē z corruptionē esse altera-
tionē: nā cū pñcipia oportēat manere fm substantiam
semper manebūt vñū z idē subm fm substantiam suaz

Ana-
ra. p̄
paz vo-
cem
ignora-
rauit.
p̄ dicit
pōtūoi
sue.

Non dū

pora filius ptiū. g hnt rōnē pncipiū nō pncipiati: positiō g Empedoclis ad positionē Anaxa. nō se videtur hēre vt p̄ria: sed vt p̄s ad totum. naz Empedocles soluz quattuor elemēta dixit eē p̄ma corpora z p̄n^a oīuz alio rū. Anaxa. vō oīa corpora filius ptiuz dixit eē alioz p̄ncipia. de quoz nūero sunt q̄ttuor elemēta. ¶ Amplius videt positiōnē Anaxa. quasi eādēz fuisse cum positiōne Empedo. nā corpus q̄to magis ē cōpositū tāto magis ē eteroclitū: z magis ē dissimiliū ptiū. manus. n. q̄ cōpōit carne z osse est ptiū dissimiliū. nō. n. q̄libz ps manus est manus. caro at z os q̄ manū cōponū sūt ptiū filius. si g similitudo ptiū seq̄ z simplicitatē pncipalius repiet in eis q̄ in elemētatis: pp qd̄ caro p̄ dici filius ptiū. ignis z terra z alia ela pncipali^o debēt dici filius ptiū q̄ caro z os q̄ sūt elemētata. g f̄z positionē Ana. ignis z terra magl erāt pncipia q̄ caro z os: qz vt oīi sūz ē pncipalius in eis repit pueniētia ptiū. ¶ Nō g Anaxa. d oibus corpibus filius ptiū posuisse duo ḡna: qz qd̄a erāt talia f̄z v̄itate. qd̄a vō f̄z apparētia: vt erat caro f̄z appentiā: z caro f̄z v̄itatē: z ignis f̄z appentiā z f̄z v̄itatē: z sic de alijs. Differentia at̄ istoz sic accipiebat: qz ea q̄ erāt f̄z v̄itatē talia nūq̄z iueniebāt p se ex̄ntia z sepata: s̄z sp̄ erāt alijs p̄iuncta. de nullo. n. p se ex̄ntē veyz erat dicē qz eēt pure caro vel pure aq̄. q̄ vō erāt talia f̄z appentiā iueniebāt p se ex̄ntia z sepata. Inueniebāt. n. aliqd p se ex̄ntē qd̄ appebat auruz: z aliqd qd̄ appebat caro: nō qz illd̄ eēt pure auz: nec illa pura caro: s̄z in quolibz eoz erāt oīa: s̄z vniū eoz videbat aurū: qz z si i eo erat caro z os z cetera talia: tñ qz lerat plus de carne q̄z de alijs videbat auz. aliō vō vbi erat plus de carne q̄z de alijs videbat caro. ¶ Alteri^o volebat qz corpa homiomera z filius ptiū f̄z v̄itatē eēt pncipia eoz q̄ erāt talia f̄z appentiā. nō. n. posuit qz ignis eēt simplicior carne: vel vniū corp^o simplicius alio. s̄z solū saluabat rōnē pncipiū z pncipiati p cōpa homiomera f̄z v̄itatē z f̄z appentiā. ex b̄ appz quō ponebat carne: z os eē pncipia ignis z terre: z quō nō. nā si accipiat ignis z terra z caro z os f̄z v̄itatē: nullū illoz habebit rōnē pncipiū respectu alteri^o: qz nullū erit pncipiati: s̄z qd̄libz illoz habebit rōnē pncipiū: sic et si sumat p̄dicta f̄z appentiā nō poterimus saluare f̄z positionē Anaxa. qz vniū illoz sit p̄n^m: z aliō pncipiati: s̄z qd̄libz habebit rōnē pncipiati. tñ si sumat caro z os f̄z v̄itates: z terra z aq̄ f̄z apparētia: caro z os erūt pncipia respectu illoz. dcm̄ est. n. qz in quolibz corpe homiomero f̄z apparētia sūt oīa corpa homiomera f̄z v̄itatē: vt in terra f̄z appentiā sunt caro z os z cetera alia corpa f̄z v̄ritatē: q̄ sūt pncipia illi^o corpis qd̄ ē terra f̄z appentiā. quū tñ nō sit pura terra: s̄z denoiatio sp̄ sit a p̄domināti: vt d̄r in phycoz. vbi pō Anaxa. diffusius recitat. terrā ḡ f̄z appentiaz z qd̄libet corpus: qd̄ videmus ē cōpositū ex oibus corpibus homiomera. ¶ Hoc viso apparet quō positiō Anaxa. p̄dicebat positiōi Empedo. Empedocles. n. posuit terrā aquā: z ista ela q̄ p se ex̄stūt: vel q̄ nos sentimus esse pncipia oīuz corpoz. ponebat. n. qz vā caro z veyz os erāt cōposita ex istis elemētis q̄ sentimus. Anaxa. aut̄ ecōtrario. Ista ela q̄ sentimus vt terrā aquā aerē z ignē dicebat esse talia f̄z apparētia nō f̄z v̄itatē. qz lz vt dcm̄ est nō sit dare aliqd p se ex̄ntē: qd̄ sit pure tale: terra ista quā nos videmus nō est pura terra nec aq̄ pura aqua. iō caro z os f̄z v̄itatē: z cetera talia corpa homiomera sūt sp̄ de cōpōne terre aque aeris z ignis q̄ nos sentimus. pp qd̄ appz manifeste pōnē Anaxa. p̄dicere positiōi Empedo. ea at̄ p q̄ oīa debat v̄nā pōnē nō p̄dicere alteri. p̄cedebāt d̄ falso intellectū pōnis Anaxa. q̄ pōnē manifestata declarata

est v̄itas q̄nti. ¶ Tertio declandū ē v̄tā ponētes v̄nā māz oporteret dicere idē esse ḡnationē z alterationē: vt Ap̄. eis iponit. z v̄r Ap̄. ignorasse nās z d̄rias motū. motus. n. recipiūt sp̄z nō a subiectis in q̄bus sūt: s̄z a rebus ad q̄s est motus. v̄n in. 3. phycoz. d̄r. qz motus est in eodē ḡne cū rebus ad q̄s est motus. quum ḡ ḡnatio sit motus in subaz. alteratio vō sit motus in q̄ntitatē. q̄qd̄ dicerēt p̄hi de māli pncipio saluare poterāt ḡnationē esse aliud ab alterationē: qz forma subalis alia est ab acc̄ntali. ¶ Amplius nos ipsi ponimus v̄nū eē māle pncipiū. dicimus. n. vt infra p̄bat v̄nā esse māz oīuz h̄ntiū transmutationē ad seinuicē: z tñ distinguimus ḡnationes ab alteratione. ¶ Amplius p̄hs in suis d̄ictis vs̄ vt petere qd̄ est in p̄rio. arguit. n. oppositū non p̄positū. oēs. n. motus saluamus p̄pter v̄nitatē subiecti. z oēs trāsmutationes ad formā p̄pter v̄nitatem m̄ae. v̄num. n. p̄riorum non sit aliud: s̄z mā que est sub v̄na forma efficit sub alia: z successiue subijc̄it v̄triqz p̄riorū. Jō in p̄mo phycoz: z in. 12. metha. vt saluaremus trāsmutationes quas videmus: ait qz opz dare certū: qd̄ subijc̄iat p̄r̄sp̄ v̄nitatē. ḡ subiecti saluamus oēs trāsmutationes. si ḡ tollat talis v̄nitas nulla erit trāsmutatio. non ḡ erit aliud ḡnatio z alteratio posita pluralitate mālis pncipiū: qz tales motus omnino cessarent. ¶ Norandū ḡ qz si antiq̄ p̄hi recte posuissent v̄nitatem mālis pncipiū vt nos ponimus saluassent oēs motus vt nos saluamus. z p̄hs iniuste t̄cepasset eos: s̄z oēs ipsi errauerūt credētes māz esse aliqd̄ corpus in actu. nam aliq̄ posuerūt māle pncipiū esse ignē aliq̄ aerem aliqui vō aquā. aliq̄ aut̄ mediū iter aquā z aerē. aliqui vō oīa quattuor elementa: vt Empedo. nullus aut̄ phantium posuit solā terrā esse pncipiū. ideo d̄ictū est oīa elementa accepisse iudicē p̄ter terrā. Et si oēs aut̄ posuit terrā esse pncipiū alioz: s̄z ipse nō fuit p̄hs: sed legista: vt cōmentator ait: z qz oēs phantes posuerunt māz esse aliqd̄ corpus i actu. ideo resp̄hēdit eos p̄hs: p̄mo meteo. dicēs qz fuit modus erroris eoz. i. errabāt. qz ponere m̄am elementū corpus. i. de numero corpoz. dixerunt. n. m̄am esse corpus. ¶ Hoc viso satis apparet sic loq̄ntes nō potuisse saluare ḡnationes: s̄z oportuisse eos dicere ḡnationē esse idem qz alterationē. mā. n. semp̄ manet eadē f̄z essentiā in oī trāsmutatione. Si ḡ mā esset aliqd̄ corpus in actu: vt ignis vel aer vel qd̄cūqz aliud. qz māz opz manere. maneret illd̄ corpus in actu f̄z substantiā: s̄z manēte corpe in actu f̄z subam non puenit ei ḡnatio. s̄z possit alterari. vel ergo ad positionē prefataz nulla erit ḡnatio. vel si ḡnatio erit eēt idē qd̄ alteratio. Et. n. d̄ria iter ḡnationē z alterationē. vt d̄r. 9. metha. qz in ḡnatiōe subijc̄it ens in potentia. in alteratione vō subijc̄it ens in actu. si vō in ḡnatiōe subijc̄iat ens i actu: qd̄ faciebāt p̄dicti p̄hi: nihil aliud restat nisi qz ḡnatio sit alteratio vt p̄hs ait. Rōnes aut̄ in contrariū p̄cedebāt ex falso intellectu pōnis dictoz phoz.

Necesse est aut̄ z his alterationē esse aliō dicere p̄ter ḡnationes. Impossibile tñ f̄z que ab eis dicunt. hoc antez qm̄ recte dicimus facile est videre. Quēadmodum. n. videmus quiescente substantia in ea trāsmutationem fieri f̄m magnitudinez: que vocat̄ augmentatio z diminutio: sic z alterationē. ¶ Supius oñdit p̄hs qd̄ puenit dicere ponētibz v̄nū māle pncipiū: z qd̄ ponentibus plura: z quā ponentibus plura

Nōndum

L. cō. 34.

3^m dub.

L. c. 4.

2° L. cō. i.

3°

L. c. 53. L. cō. 6.

Nōndū

L. c. 12.

Egidii De gene. 7 cor.

tes plura m̄lia p̄ncipia videbant̄ peius dicere q̄s ponētes vnū. Jō in pte ista increpat oēs sic opinātes. 7 duo facit: qz p̄mo facit qd̄ dicit̄ est. sc̄do sp̄aliter descēdit ad increpandū Empedocle. sc̄da ibi. (Empedocles q̄des igit̄.) Circa p̄mū duo facit: qz p̄mo p̄nuat dicta dicens. 2° exeḡ de intento. ibi. (Quēadmodū. n. videmus.) Dicit q̄ p̄ his. i. ponētibus plura m̄lia p̄ncipia necesse est dicere alterationē esse aliud p̄ter ḡnationē: 7 q̄uis hoc sit necessariū 7 p̄ueniens: s̄z t̄n ea q̄ d̄nr ab eis im posse est saluare verā ḡnationē 7 alterationē. h̄ aut̄ qm̄ dicimus recte: 7 increpamus eos mō debito facile ē videre si p̄siderenz q̄ sequunt̄. Deīn cū dicit. (Quēadmodū. n. videmus.) Exeḡ de intento 7 tria facit: qz p̄mo ostēdit eos s̄z dicta eoz nō posse saluare alterationē. sc̄do p̄bat qz saluare nō p̄st̄ aliquā trāsmutationē. 3° redit ad ostēdendū sp̄alr̄ eos alterationē nō posse saluare. sc̄da ibi. (Aut 7 māifestū.) tertia ibi. (Amplius aut̄ silr̄.) Circa p̄m̄ duo facit: qz p̄mo declarat qd̄ est alterari. sc̄do ex hoc p̄bat qz p̄dicti p̄bi alterationē saluare nō p̄st̄. sc̄da ibi. (S̄z t̄n ex q̄bus.) Dicit q̄ quēadmodū videmus qz ḡscēte suba fit in ea trāsmutatio s̄z magnitudinē q̄ vocat̄ augmētatio 7 diminiutio. sic suba ḡscēte videmus in ea alterationem fieri supple p̄pter trāsmutationē in q̄litate. est q̄ alteratio trāsmutatio in q̄litate manente suba. Deinde cum dicit.

S̄z t̄n ex q̄bus dicit̄ plura p̄ncipia faciētes vno ip̄ossibile alterari. passiones .n. s̄z q̄s hoc dicimus p̄tigere d̄r̄tie elemētōz sunt. dico aut̄ puta calm̄ 7 frigidū. humidū 7 siccū: albū 7 nigrū: durū 7 molle 7 alioz vnū quodqz vt̄ inqt̄ Empedocles solē. i. ignē albū videre 7 calidū: ibrez. i. aquā in oibus frigidū nigrū 7 nebulosū. silr̄ aut̄ determināt de reliqs. Quapropter si nō ē possibile ex igne fieri aquā: nec ex aq̄ terrā. nec ex albo nigrū erit aliqd. nec durū ex molli. eadē .n. ratio 7 de alijs. hec at̄ erat alteratio.

Ostēdit eos nō posse saluare alterationē. p̄tinet q̄ sic ista diximus qz alteratio est trāsmutatio in q̄litatibus: s̄z t̄n ea q̄ d̄nt̄ facientes plura p̄ncipia vno ip̄ossibile ē aliqd̄ alterari. nā passiones 7 q̄litates s̄z q̄s dicimus hoc p̄tigere sunt q̄litates p̄me: p̄ q̄s differūt elementa puta calz: frigidū: albū: nigrū: siccū: humidum: molle: durū: 7 alioz vnū quodqz. p̄ q̄ differūt elemēta. noiat aut̄ h̄ albū 7 nigrū iter p̄mas q̄litates: qz sic loq̄batur antiq̄ p̄bi. nam Empedo. dicebat solē. i. ignē esse albū 7 calz: imbrē aut̄. i. aquā in oibus. i. vlr̄ 7 simplr̄ dicebat esse nigrā frigidā 7 nebulosā: 7 silr̄ determināt de reliqs passionibus adaptādo reliqs q̄litates reliqs elemētis. quapropter qz p̄ncipia o3 manere. h̄mōi p̄ma corpa 7 eia ex quo ponit̄ esse p̄ncipia manebūt 7 nō fient ex seiuicē. p̄ncipia. n. nec sunt ex alijs nec ex seiuicē: vt̄ p̄bat p̄ phycoz: s̄z si nō ē possibile ex igne fieri aquā nec ex aqua terrā. i. si nō est possibilis trāsmutatio in suba elemētōz. nō fiet trāsmutatio in q̄litatibus eoz. nō q̄ fiet ex albo nigrū: nec ex molli durū. 7 eadez demonstratio est de alijs. i. si nō fit trāsmutatio in q̄litatibus elemētōz siue in q̄litatibus p̄mis nō fiet in alijs. i. in sc̄dio: 7 qz h̄ erat alteratio trāsmutatio i q̄litate ex quo nulla p̄t fieri talis trāsmutatio nulla erit alteratio.

Est q̄ vis rōnis qz s̄z ponētes plura m̄lia p̄ncipia si non pōt fieri trāsmutatio in suba elementoz nō fiet trāsmutatio in q̄litatibus eoz: 7 per p̄is nec in q̄litatibus alioz. 7 si in nullis q̄litatibus p̄tigat trāsmutatio nulla erit alteratio. Deinde cum dicit.

Aut 7 māifestū qm̄ vnā semp̄ p̄trarijs supponēdā esse nāz: siue trāsmuteē p̄m locum: siue p̄m augmentationē 7 diminutionē: siue p̄m alterationē.

Adducit sc̄das rōnē p̄ quā ostēdit eos nō posse saluare aliquā trāsmutationē. nā quū oīs trāsmutatio sit a p̄rio in p̄riū: cū vnū p̄riū nō fiat essentialr̄ aliud p̄rium: manifestū est: qm̄ semp̄ supponēdū est vnā māz ipsiō p̄rijs: siue fiat trāsmutatio s̄z locū: siue s̄z augmentū 7 diminutionē: siue s̄z alterationē: siue supple s̄z ḡnatioē 7 corruptionē: qui ergo negat vnitatē subiecti siue vnitatem materialis p̄ncipiū nullam trāsmutationē saluare potest. Deinde cum dicit.

Amplius at̄ silr̄ necē ē eē hoc 7 alterationē. si. n. alteratio ē 7 subz vnū elemētū 7 vna oīuz mā h̄ntiuz adinmicē trāsmutationē 7 si subz vnum est alteratio est.

Sp̄alr̄ adaptat istā rōnē alterationē dicēs qz h̄. s. mutatio m̄lis p̄ncipiū. silr̄ necē est eē circa alterationē. nā si alteratio ē. est vnū subz 7 vnū māle elemētū. est. n. vna mā oīuz h̄ntiū ad seiuicē trāsmutationē: 7 p̄uertit̄: qz si vnū subz est alteratio est. Si q̄ vnitas māe ita p̄uertit̄ liter respicit alterationē: q̄ negat vnitatē m̄lis p̄ncipiū alterationē saluare nō pōt. Deinde cum dicit.

Empedocles qd̄ igit̄ videt̄ cōtrariā dicere 7 apparentia 7 ad seipsuz ipse.

Sp̄aliter descēdit ad increpationē p̄onis Empedo. 7 duo facit: s̄z qz duplr̄ ipsuz increpat. p̄mo. n. increpat eum de p̄dicatione. sc̄do de insufficiētia ibi. (Incertū antez 7 vtrū.) Circa p̄mum duo facit. qz p̄mo p̄mittit qd̄ intendit. sc̄do declarat. p̄positū. 2° ibi. (Simul aut̄ nō.) Dicit ergo qz ipse Empedo. v̄r̄ dicere p̄ria: 7 ad ea q̄ apparent 7 ad seipsum. Deinde cum dicit.

Simul at̄ nō dicit̄ alterz ex altero fieri elemētōz nullū. S̄z alia oia ex his.

Manifestat qd̄ dixerat: 7 tria facit: qz p̄ manifestat Empedo. p̄dicē appentibz. 2° ostēdit eū p̄dicere sibi ip̄i. 3° remouet quādā cauillationē. sc̄da ibi. (Silr̄ at̄ qm̄.) 3° ibi. (Et nō tunc solū.) Sed nūc p̄tinetur sic: verum est Empedocle p̄dicere apparētibus: qz silr̄ cū h̄ qz dicit. nullū alterz elemētōz fieri ex altero. dicit et̄ oia alia fieri ex ipsiō elemētis. h̄. n. p̄dicat̄ his q̄ apparent. si. n. eia nō possent trāsmutari ad seiuicē: nō possent ex eis generari alia mixta. Empedocles ergo negando trāsmutationem elemētōz in seiuicem: p̄dicat̄ apparētibus: vel qz p̄dicat̄ sensui: cū ad sensum videamus p̄rium: vel qz p̄dicat̄ apparenti rōni: cū manifesta ratio contrarium probet. Deinde cum dicit.

Simul at̄ qm̄ in vnū p̄tigit̄ oēs nāz p̄ter litē. Kuruz vnū qd̄qz ex vno fieri: q̄ propter ex vno aliquo māifestū qm̄ d̄iferēt̄ijs q̄busdā d̄isoz 7 passiōibus sc̄m̄ ē. hoc qd̄ aq̄. hoc at̄ ignis quēad̄m̄ dic̄ so lē hoc qd̄ albū 7 calz 7 leue. terrā at̄ 7 graue 7

grauē & durū. Ablatis igit̃ his differētis sunt. n. auferibiles geniteq; māifestū est qm̃ necē est fieri & aquā ex terra & terrā ex aqua. s̃l̃r aut̃ & alioꝝ vnūquodq;.

Cōdit Empedo. sibi ipsi p̃dicere dicēs: q̃ Empedo s̃l̃r supple cū h̃ q̃ ait vnū elem̃toꝝ nō fieri ex alio dixit q̃ qm̃ est amicitia ṽl̃is p̃tigit oēs nām elem̃toꝝ p̃gre- gari in vnū chaos p̃fufum p̃ter litē. & rurſuz lite ū- pple adueniēte ex illo vno chaos p̃fuso fieri vnūquodq; elem̃toꝝ. S; si ex oibus elem̃tis pōt g̃nari vnus aliqd: & ex illo vno aliquo itēz possent g̃nari elemen- ta: manifestū q̃ adueniētibus q̃busdā differētis de nu- mero d̃nterſoꝝ: & q̃busdā passiōibus diuerſis factum est ex illo vno chaos p̃fuso. h̃ aqua. h̃ aut̃ ignis. nā s; h̃z Empe. p̃tigit solē. i. ignē esse albū cal̃m & leuē. terrā at̃ grauē & durā: quū hm̃ōi elem̃ta multū differant adiū- cē s; ex eis d; g̃nari vnū aliud op; hoc fieri ablatiſ his differētis. d̃rie ḡ elem̃toꝝ sunt auferibiles: quū ex elem̃tis possit g̃nari vnū aliqd: & hm̃ōi d̃rie sunt et̃ genite. i. possunt itēz g̃nari: q; elem̃ta p̃nt recupera- re d̃rias suas cū ex illo vno p̃nt regenerari elem̃ta: s; si elem̃ta possent amittere & recupare d̃rias suas: manifeste apparet q̃ necesse est fieri ex aq; terrā: & ex terra aquā: & s̃l̃r alioꝝ vnūquodq; ad seiuicē: q; alia. elem̃ta h̃nt trāsmutationē. p̃dicat ergo Empedocles sibi ipsi dicēdo elem̃ta posse p̃dere & recuperare pas- siones & formas per quas differūt. & negādo ea p̃ se in uicem h̃re trāsmutationē. **C** Deinde cum dicit.

Et nō tūc solū: s; & nūc trāsmutantia passiōibus. sūt at̃ ex q̃bus dic̃ Empedo- cles poles aduenire & separti rurſus & alr aduersantibus adiucē lite adhuc & amicitia. **I**ō q; tūc ex vno g̃nata s̃t. **R**ō. n. vti q; ignis & tra & aq̃entia vnū erāt oē.

Remouet quādā cauillationē. diceret forte aliq; q; solū tūc qm̃ elem̃tis g̃nāf illō vnū chaos: p̃tū elem̃- ta p̃dere d̃rias suas: & qm̃ ex illo reg̃nāf elem̃ta: p̃nt hm̃ōi d̃rias recupare. s; h̃ est ridiculū dicē: q; cū corru- ptibile & icorruptibile fundent in ip̃a nā rei: nāl̃ loq̃- do: nūq; corruptibile pōt fieri icorruptibile nec ecōuer- so. iō si tūc elem̃ta poterāt trāsmutari s; d̃rias & passio- nes: necē est dicere q; & nūc possint trāsmutari passio- nibus. nā passiōes & forme: ex q̃bus Empedo. dic̃ dif- ferre elem̃ta: si tūc erāt poles aduenire elem̃tis & rur- ſuz separti ab eis: adhuc nūc ē pole: alr & alr aduersan- tibus adiucē lite & amicitia: nam si prius aduersante lite & amicitia dicere poterant separari ab elem̃tis & aduenire eis: cum & nunc talia adiucem aduersari possint: nūc et̃ poterit h̃ p̃tigrere. q; at̃ tūc amiserit ele- m̃ta d̃rias suas: qm̃ erāt i illo vno chaos p̃fuso: p; q; iō tūc ex vno g̃nata s̃t: q; i eo nō erat elem̃toꝝ d̃ria. nō .n. ignis aer aq; tra erāt entia vnū oē. i. vnū totū & vnū chaos p̃fufuz si retinebāt d̃rias p̃pas. **C** Deīn cū dicit.

Incertū at̃ & vtz p̃n^m ea ponēdū mul- ta: aut vnū. dico at̃ ignē & terrā & systica hoꝝ. s; id. n. qd̃ vt mā supponit̃ ex quo trāsmutantia p̃pter motū sunt: ignis & terra & aqua vnū elem̃tū: s; id aut̃ qd̃ hoc ex cōpositione sit cōuenientibus il-

lis. Illa autē ex dissolutiōe magis ele- menta quattuor illa & prima natura.

Rep̃hendit Empedo. de insufficientia. Insufficienter. n. loq̃bat̃ Empedo. cū nō certificat nos vtz eēt ponēda multa p̃ncipia aut vnū. aut vtz ignis & terra & systica .i. media hoꝝ: vt aqua & aer eēt supple p̃ncipia r̃spe- ctu illius chaos p̃fusi: ṽl̃ ecōuerso. nā si illō chaos p̃- fuz sup̃pōit̃ tāq; mā: ex quo p̃ncipia agēta sūt trāsmu- tāta ip̃z. & p̃p huius motū & trāsmutationē h̃nt ignis terra aq; tūc ē vnū elem̃tū: q; h̃ p̃posito illō chaos h̃z rō- nē p̃ncipij: & ista elem̃ta h̃nt rōnē p̃ncipij: s; si illō cha- os p̃fufuz sit ex cōpōne elem̃ti: & p̃uētibus illis elis illa at̃ elem̃ta g̃nāf ex eo tāq; ex dissolutione eius: tūc illa q̃ttuor corpa magis & potius d̃nt dici el̃a & p̃n^m & nō p̃ma: & illō chaos magis d; dici p̃ncipiatū. **C** No-

Nōndū

Hic declarāda sunt tria. Primo vtz po- nētes p̃les māō possint

saluare g̃nationē & alterationē cū in textu dicat q; im- posse sit eos saluare predicta. Secō dubitat̃ de eo: qd̃ h̃r in l̃ra q; si elem̃ta nō possent trāsmutari s; subam q; cessaret alteratio. Tertio declaranda erit p̃posito illa que habet in textu. v; q; vna est mā omnium ha- bentium ad seiuicem trāsmutationem.

Circa primū q̃stū difficultatē faciūt verba ter- tus. nā s; h̃z ponētes plures māō necesse h̃eat dicere g̃nationē esse aliā ab alteratione: s; nō ha- berēt necesse hoc dicere nisi illa sequerent̃ ex dictis eo rū. s; n. eoꝝ dicta tā g̃nationē q; alterationem saluare poterāt. **C** Ampli^o p̃ho rep̃hēdit Anaxagorā q; igno- rauit. p̃paz vocē & p̃dixit sermōi suo ponendo plures māō: & nō distiguēdo iter g̃nationē & alterationē. s; h̃ nō esset nisi tā g̃nationē q; alterationē s; dicta sua sal- uare posset. **C** Amplius h̃r i l̃ra q; iste ē p̃p̃us sermo ponētū p̃les māō vt saluēt g̃nationē & alterationē & distiguāt iter eas. **C** Ampli^o p̃lo posuit vnitatē ex p̃- te for^o & p̃latūatē ex p̃te māe. posuit. n. puū & magnūz ex p̃te māe: & ideā ex p̃te forme. vt h̃z declarī p̃ p̃hysi- coꝝ: & tñ nō negauit trāsmutationē & motū. ḡ ponētes plures māō p̃p hm̃ōi pluralitatē nō ṽf q; op; eos ne- gare motū & trāsmutationē. l̃ra tñ dicit opp^m. **C** No- tādū ḡ q; alr est saluare g̃nationē & corruptionē vt re- piunt̃ in artificialibus: & alr put̃ repiunt̃ in nāl̃ibus. ge- neratio. n. est motus de nō eē ad esse. vt d̃r. s. p̃hycōꝝ. ens at̃ & vnū p̃uertunt. sic ḡ cōpetit̃ rebus vnitas sic cōpetit̃ eis entitas: & sic cōpetit̃ eis entitas sic cōpetit̃ eē: & sic cōpetit̃ eis fieri cōpetit̃ eis g̃nari. artificialia .n. nō sunt qd̃ vnū vt nāl̃ia: q; nō rep̃it̃ in eis vnitas s; vnitatē vnus nāe vel vnus forme. s; in eis vnitas d̃r s̃m quādā aggregationē: & s̃m quēdā ordinem & con- tactum. p̃tes. n. artificialiū retinet̃ suū actū & sp̃z. p̃tes .n. ex pluribus lapidibus g̃natus non est vnus s; vnā naturāz & vnā fo: mam. s; s; vnitatem cuiusdam ordi-

p^m du^m
L.cō. p̃.

2°
L.cō. p̃.

3°

L.cō. p̃.

4°
L.c. 53.

L.cō. p̃.

Nōndū
L.c. 7.

Egidii De gene. 7 cor.

nis 7 tactus. id talia qz nō hnt aliquā vnā nālē positiōne: 7 ptes eoz retinet suū actū 7 spēs gñari hnt per pgregationē suaruz ptiū 7 corrūpi p disgregationē: pp qd de hīs artificialibus aliquo mō verificaf. qd dicebat Empedo. qz nā eoz nō est nisi mixtura qdam. ¶ Quis g querit vtz ponētes plures mās saluare possint gñationē 7 corruptionē 7 alios motus. dici pōt qz gñationē 7 corruptionē fm vītate: 7 vt hnt ista eē in nālibus saluare nō poterāt: s; tñ quādā apparētiā: 7 vt talia reperiunt in artificialibus: poterāt hmōi motus 7 transmutatiōes saluare. ps igit dñas eē iter antiquos phos ponētes vnā mās: 7 ponētes ptes: qz ponētes vnā cū ponerent illā esse aliqd corpus in actu fm vītate saluare poterāt alterationē nālē. gñationē vō 7 corruptio nē nec s; vītate: nec s; apparētiā saluare poterāt: ponētes vō ptes mās fm vītate transmutatiōes nāles: siue transmutatiōes p quas acgrif aliq nā vel aliq forma saluare nō poterāt: s; tñ s; quādā appentiā qlibet transmutatiōes saluabāt. id in vna pte textus ait phs. q oportebat eos distinguere iter gñationē 7 alterationē: qz loqndo de transmutabilibus vt ipsi loqbanf seqbas ex dictis eoz gñatiōes eē aliā ab alterationē. In alia vō pte textus ait qz saluare nō poterāt: qz s; vītate loquēdo de transmutatiōibus nō vt ipsi loqbanf: s; vt de eis d; loq nālīs: 7 negātes vītate mae negāt oēs transmutatiōes nāles: 7 oēs motū ad formā. qz vt supius innēb: vna forma nō fit alia: s; mā q pns erat sub vna forma fit postea sub alia. Et p hoc soluit repugnantia textus. ¶ Qd vō addebat de Platone dōm qz nō posuit plalitate ex pte mae cū non ponit oīs gñabilitū 7 corruptibilitū vnā mām p mās: sed plalitas illa mae s; magnū 7 puū vel referenda est ad mās primas: 7 ad mās dispositas: vt s; maiorē 7 minorē dispositionem mae fiat alr 7 alr susceptio forme: 7 pstat qz s; mā pma sit vna oīs gñabilitū. mā tñ prima 7 disposita est alia 7 alia. vel illa magnū 7 puū referendū est ad diuersos gradus entitū. posuit tñ Plato qz Idee erāt in pmo gradu. post has erāt intelligētie. post intelligētiās aie: post aias corpa: 7 ab vna 7 eadē idea deriuabit si multitudo 7 forma tā in intelligētiās qz in aias: qz et in mās corporales: 7 qz oē receptiuū 7 potētiāle est mālē respectu eius qd influit 7 est in actu: corpa 7 aie itellectiue erant qsi mālta rōne Idee iprimētiōis silitudines 7 formā in eas: 7 qz illa silitudo 7 illa forma nō eodē mō recipiebaf in oīs pdicta: s; in itelligentiās recipiebaf magis vlr: in aialibus minus vlr: in corpiibus vero māltr 7 pcultr: id posuit vītate forme: qz ab vna idea erāt oēs isti ifluxus: posuit vō plalitate ex pte mae 7 illā pluralitate appellauit magnū 7 puū: qz cū hmōi receptiua: 7 mālta q ponunt esse intelligētie aie 7 corpora sint in alio 7 alio ordine entitū. 7 s; qz sunt in magis supiori vlr magis inferiori ordie: sic hmōi receptiua magis 7 minus picipabāt de illo ifluxu. Influebat g vna idea in diuersas mās siue in diuersa gñā receptiuoruz. Unitas g Platōis ex pte forme 7 plalitas ex pte mae nō p dicit his q diximus. Equoē. n. pōbat Plato pluralitate mae 7 aliq phi. Vtz aut positiō plonis sit vera vlr nō. nō est pntis speculatiōis. s; si sup libz phycoruz ptingeret nos scribere clarius elucidaremus ipsa.

Secūdo restat declarare vtz si nō esset transmutatio in suba nō eēt transmutatio in qlitate. vlr qd idē ē si esset ipolis gñatio 7 corruptio vtruz eēt polis alteratio: s; n. in lra hēaf qz si nō possent elemta transmutari s; subaz nō possent transmutari s; qlitates. s; tñ difficile est videre. nā pns nō depēdet ex posteriori: corrupto g posteriori nō opz qz corrupaf pns:

erit g possibilis corruptio qlitati absq eo qz sit possibilis corruptio sube: cū suba sit pōz qlitate poterit g eē motus ad qlitate nō exite motu ad subaz. ¶ Amplius q separi pnt abinnicē nō hnt essentialē ordinē. s; nō hntū essentialē ordinē nō oīs si vniū ē pole qz aliud sit pole. s; alteratio multoties sepat a gñatiōe. nō. n. opz qz qñcūqz sit transmutatio in qlitatibus qz fiat transmutatio in suba. alteratio vō 7 gñatio nō hnt eēntialē ordinē. poterit g esse gñatio ipolis 7 alteratio possibilis. ¶ Amplius videmus aliq alterari qz s; subaz transmutari nō pnt. lux. n. est qdā sensibilibs qlitas. s; atit sensibiles qlitates attēdit. ppria alteratio: 7 tñ luna eclipsatur 7 illuminaf s; rei vītate. s; subaz 7 incorruptibilis manet. ¶ Notādū g qz triplici via declare possumus eē pole gñationē 7 corruptionē 7 transmutationē eē in suba: si sit polis vā alteratio 7 transmutatio i qlitatibus actiuis 7 passiuis. Pma via itelligit ex pte nāe for. 2^a ex pte nāe mae. 3^a ex pte nāe mor 7 transmutatiōis cui suba mā tēdit in formā. ¶ Pma via sic oñdit. nā aliq non sunt de rōne alicuius vno mō: qz tñ sunt de rōne ei^o alio mō: videmus. n. qz p ditiōes mae nō sunt de rōne rei absolute. sunt tñ de rōne eius vt hz esse pculare: sic et esse nō est de rōne eēntie in se psideate. est tñ de rōe ei^o vt hz esse in effectu: oīs. n. factio 7 oīs calitas determinaf ad aliqd eē: pueniūt. n. oēs cāe in b qz est dare esse: pp qd nō hnt argueret: qz diceret eēntia est pōz qz esse: 7 esse nō est de rōne eēntie: g aliq cā siue aliqd agēs. pducere poterit eēntiā sine eē: qz vt dcm est: esse lz nō sit de rōne eēntie absolute: est tñ de rōne eius vt est in effectu: 7 qz res pro tāto hz cās: qz hz rōnē effectus: nulla res. pducere poterit ab aliq cā: nisi inqstū est pūcta ip si esse: 7 sic p ditiōes mae nō sunt de rōne rei absolute: s; sunt de rōne eius: vt hz esse pculare: 7 sic esse nō est de rōne eēntie de se: s; est de rōne eius: nō hz eē in effectu: sic dicere possumus qz qlitates actiue vlr passiuē nō sunt de rōne forme simplr: s; sunt de rōne eius. vt hz esse phycū 7 nālē: 7 qz ista corruptibilia qz videmus pp qz mota est qd: vt sunt in se ipsis hnt eēnālē 7 phycū: qñ tollit ab eis hmōi eē phycū 7 nālē: vltorius nō remanēt in seipsis: s; corrūpūt s; eoz subaz. Si g ab aliquo corpe possent auferri oēs sue qlitates: qz vltorius nō cōpeteret ei esse phycū 7 eē nālē corrūpēt a sua nā: 7 qz alteratio expoliat rēā qlitatibus pp: qz ad vltimū expoliat eā a nā ppria. Pz g ex pte nāe forme: cū de rōe for (vt est nā qdā: 7 vt hz eē nālē 7 phycū) sit qz sit pūcta qlitatibus pp: qz vt actiuis 7 passiuis si est polis alteratio pp: dicit 7 res pōt amittere qlitates suas erit polis gñatio: 7 poterit res amittere nāz suā. Si g ponis alterationē eē polez necesse est te ponere esse polez gñationē: 7 si negas possibilitatē gñatiōis 7 corruptionis: possibilitatē alterationis saluare nō poteris. ¶ Scda via sumit ad oñdendū b idez: s; vlr exntia mae: agēs. n. nālē expoliando mās vna forma iducit in ea formā oppositā: qz semp gñatio vni^o ē corruptio alteri^o 7 eē. Et qz mā suba cū for^o ē cā oium accētiū qz hnt in ea: vt dñ p phycoruz. qlitates exntes in T. cō. mā sequētes eā vt est suba alicui for^o reddūt mās spaz p 80. portionatā forme sub qz existit. Si g expoliet mā ex illis qlitatibus p quas est pportioata forme sue: qz b nō erit nisi p itroductionē oppositaz qlitati: cū nō sit corruptio vnius oppositi sine gñatione alterius. p talē transmutationē 7 alterationē mae qz pns erat disposita 7 pportioata sue forme efficiet disposita 7 pportioata alterius forme. Cū g actus actiuoz sint in patiēte 7 disposito: mā p alterationē factiua pportioata alterius forme itroducet in ea alia forma 7 non vltorius remanebit.

T. cō. pti.

2^m du^m T. cō. pti.

non dum 3^a via

manebit in ea subaltera forma q̄ erat actio ⁊ p̄fectio eius
 p̄ q̄ ex ipsa n̄a m̄ae q̄ si est possibilis alteratio: est pos-
 sibilis ḡnatio. iō b̄n̄ dictū est q̄ semp̄ passio maḡ facta
 ab̄icit a suba: q̄ oē tale facit ip̄oportionatā m̄am sue
 forme. **T**ertia via sumit̄ ex pte n̄ae motus: motus. n.
 ē q̄ si via i terminū. Lū ḡ pp̄rie loquēdo ḡnatio non sit
 motus: s̄ mutatio: mutatio aut̄ semp̄ est terminus alicu-
 tus motus: motus q̄dem cuius ḡnatio est terminus est
 ipsa alteratio: ⁊ q̄ si est p̄ctis motus: est possibilis ter-
 minus: ⁊ si nō est possibilis terminus: nō est p̄ctis ter-
 minus: alr. n. n̄a ociose ageret si motū inchoaret quē termi-
 nare nō posset: iō q̄ negat ḡnōne negat alterationē: s̄-
 cut q̄ negat possibilitatē termini negat possibilitatē mo-
 tus. Ex quo appet̄ p̄t q̄ nō q̄libet alteratio arguit pos-
 sibilitatē ḡnationis ⁊ corruptionis: s̄ alteratio p̄p̄e deā
 ⁊ realis: q̄ talia vident̄ esse via in formā: ⁊ iō l̄z intelli-
 gere sit q̄dā pati: ⁊ aiaz fm̄ p̄tez intellectiua aliq̄ mō
 alterari: nō t̄n̄ o3 eaz s̄z talē p̄tē esse suba3 corruptioni:
 q̄ i pte intellectiua nō est p̄p̄e alteratio: sic ē luna ecli-
 psat̄: t̄n̄ q̄ illa alteratio est magis it̄cionalis q̄ realis:
 nō o3 lunā corruptionis esse subm. **O**pposita aut̄ dictis
 solvere nō ē difficile. Nā cū d̄r q̄ suba ē p̄o3 q̄litate: q̄-
 litates nō faciūt ad eē forme vel nō sunt de rōne eius:
 pp̄ q̄d nō o3 q̄ si q̄litas tolli poterit q̄ forma tolli poss̄z
 vel rei suba ⁊ n̄a: p̄z p̄ habita: l̄z q̄litate nō sint de rōe
 forme subalis simplr: sūt t̄n̄ de rōe sube rei ⁊ forme: vt
 h̄z esse phycū ⁊ n̄ale q̄ sit cōm̄cta q̄litatebus pp̄p̄e:
 ⁊ hoc sufficit ad p̄positū. **Q**uōd v̄o adducit̄ q̄ ḡnatio
 ⁊ alteratio non h̄nt ordinē essentialē: q̄ separi p̄nt: di-
 ci p̄t̄ posse eē eas separi fm̄ actū nō fm̄ p̄ctitatē: nō. n.
 sp̄ q̄n̄ aliqd̄ alterat̄ ḡnāz ⁊ corrupit̄: s̄ si possibilē ē al-
 teratio possibilis est ḡnatio ⁊ corruptio. Lā aut̄ q̄re
 p̄dicta separi p̄nt s̄z actū ⁊ nō fm̄ possibilitatē patere
 p̄t̄ p̄ iā dicta. habitū est. n. alterationē ⁊ corruptionem
 h̄re analogiā adinuicē: sicut motus ⁊ terminus. Non
 .n. o3 q̄ cū aliq̄ actu mouet̄ q̄ actu sit in termino: s̄ si
 possibilis est motus possibilis est terminus: alr. n. ocio-
 se ⁊ frustra esset ille motus: cū nō esset posse terminari.
 si ergo possibilis est alteratio: possibilis ē ḡnatio ⁊ cor-
 ruptio: ad q̄s ordinat̄ motus vt ad terminū. **U**tz autē
 cōpetit̄ alterationi alius terminus p̄ter ḡnationē ⁊ cor-
 ruptionē: ⁊ quō vnus motus p̄nt̄ esse plures termini
 nō est p̄sentis speculationis.

3^{via}

3^m
du^m
L. cō.
12.

Tertio declarandū est vtz sit vna mā oīuz h̄ntiū
 trāsmutationē ad seinuicē. Et v̄r q̄ n̄: q̄
 ph̄s. 5. meta. ca. de vno. distinguens. 4. modos vnus. s̄
 vnū nūero: vnū forma: vnū ḡnē: ⁊ vnuz analogiā. **A**it
 q̄ illa sunt vnū nūero: quoz̄ est vna mā: s̄z nunq̄ aliqd̄
 trāsmutat̄ in idē nūero: s̄z oīs trāsmutatio est i opp^m. ḡ
 nulla h̄ntia trāsmutationē ad seinuicē h̄būt vnā māz.
 2° **A**mplius nō q̄libz ē in pō ad q̄libz: sp̄ma. n. eq̄ nō
 est in pō ad ḡnationē leonis: s̄z cū essentialē sit m̄ae eē
 in pō: vt dicit̄ Lōmētator in de suba o3bis: sic debemus
 log de mā: sic logmur de pot̄tialitate: s̄z in oibus istis
 corruptibilibus nō repit̄ vna rō pot̄tialitatis: cū ex q̄
 liber nō fiat q̄libet. ḡ in eis nō repit̄ vna mā. **A**mplius
 si oīuz talū ē vna mā: vel s̄ est fm̄ esse: vel s̄z eē
 tiā s̄z esse nō: q̄ si oīuz ḡnabiliū esset vna mā: fm̄ esse
 oīuz eoz̄ esset vna forma: cū mā nō h̄eat esse nisi. put̄ ē
 sub forma: s̄z cum diuersoz̄ ḡnabiliū sint diuersē forme
 nō poterit eoz̄ esse vna mā q̄ntū ad esse nec ēt q̄ntuz ad
 essentialē: q̄ cū diuersoz̄ ḡnabiliū sint diuersē essentie
 mā q̄ est de essentia vnus non poterit eē de essentia al-
 terius: nullo ergo mō est eoz̄ vna mā. **N**otandum
 ḡ quosdā dixisse māz dupl̄r p̄siderari posse. quātuz ad
 actū: ⁊ q̄ntū ad rōnez: fm̄ q̄ in actu: sic nō est vna oīuz:

Nōn-
dum

s̄ fm̄ q̄ est in pō vna ⁊ eadē est: q̄ mā cuiuslibet gene-
 rabilis p̄t̄ esse sub forma vnus cuiusq̄. s̄z aut̄. v3. q̄ mā
 vt est in pō sit vna oīuz: s̄z aliq̄a veritatē h̄z: t̄n̄ vt ipsi
 exponunt hoc dictū nō v̄r veritatē h̄re. **M**ā. n. que est i
 grano milij nunq̄ est in pō: vt possit i ea iduci forma
 leonis. mā enī v̄r esse in pō ad formā: vt est sub aliq̄ q̄-
 titate: alr. n. ex q̄cūq̄ puo corpe poss̄z fieri magnū in-
 hil addito v̄r remoto: ⁊ eo nō rarefacto: q̄d ē incōueni-
 ens: s̄z mā vt est sub q̄litatebus h̄z diuisionē ⁊ p̄tes: ⁊ ē
 alia ⁊ alia: ḡ nō p̄t̄ dici illo mō eadē vt ponebat̄. **P**ro
 p̄ter b̄ cōiter ponit̄ q̄ mā dupl̄r p̄siderari p̄t̄: vel vt est
 po^a: vel vt est prima ⁊ disposita ad susceptionē forme.
Si p̄sideret̄ vt est pō: sic est vna. **I**n quolibz. n. ḡnē cā-
 rū est status: ⁊ est deuenire ad vnū p̄m̄: vt p̄bat̄ in sc̄do
 meta. sicut ḡ ē deuenire ad vnū p̄m̄ efficiētē: ⁊ ad vnuz
 vt iūmū finē: ⁊ ad vnā p̄m̄ordiale formā: sic est deueni-
 re ad vnā p̄mā māz. **S**i si p̄sideret̄ mā: vt est prima ⁊
 disposita respectu susceptionis forme: q̄ aliq̄ ⁊ aliq̄ act^o
 regunt māz alr ⁊ aliter disposita: ⁊ diuersaz̄ formaz̄
 sunt diuersē m̄ae vt liquabilium est aq̄ hipercaumato-
 rus ⁊ ignitorum sunt sicca ⁊ vinctuosa: ⁊ aliorum alia.
Uiso m̄am esse vnā nō q̄libet: s̄z p̄mā: ne laborez̄ in
 equoco: restat videre quō modus vnitatis ei comperat.
Sciendū ḡ q̄ s̄z Lōmētatorē in. 12. meta. mā nō ē vna
 p̄ aliquā vnā indiuidualē formā: s̄z est vna p̄ indifferē-
 tiā: q̄ si oīs mā absolueret̄ ab oī forma: vel p̄sideratur
 absoluta ab oī forma nō remanet nisi vna. **N**ā cū actus
 sit q̄ distinguit̄: vt d̄r. 7. meta. vbi nullus actus ibi nulla
 distinctio: ⁊ q̄ i fundamēto n̄ae. i. in mā nō est aliqd̄ di-
 stinctū: s̄z ē ibi pura pot̄tialitas: vt vult ph̄s p̄ meta. ex
 q̄ pura potentialitas excludit oēm actū ⁊ oēm distinctio-
 nē: mā oīno p̄mā: ⁊ s̄z se p̄siderata est vna oīuz p̄ ind̄ri-
 am: q̄ nō h̄z p̄ qd̄ differat̄: v̄r ph̄s. 5. meta. ca. de vno:
 vult q̄ vnitas m̄ae est quasi vnitas generis. genus aut̄
 nō est qd̄ vnū p̄ vnitate forme: l̄z. n. sp̄s sit forma vna:
 genus aut̄ nō est forma vna. **N**ā fm̄ **T**hemistū in p̄ b̄
 aiaz: p̄ceptui sp̄ci r̄idet hipostasiz: p̄ceptui aut̄ quez h̄e
 mus de ipsa sp̄e corr̄idet in nā vnū aliqd̄ vt vna forma
 in quā resp̄cit talis p̄ceptio: vt hipostasiz ⁊ fundamē-
 tū: s̄z ḡnū nō cōpetit̄ talis vnitas. iō generis cōceptus: s̄
 ue hipostasiz sumptus est extenui singulariū silitudie:
 vnitas ḡ generis est ex q̄dam tenui silitudine: ⁊ ex re-
 motione d̄riarū: vt remouēdo ab hoīe ⁊ leone rōnale
 ⁊ irrōnale remanet aial. b̄n̄ ḡ dictū est q̄ vnitas ḡnīs
 est vnitas m̄ae ⁊ p̄: cū q̄libz istaz̄ sit p̄ quāda3 d̄riaz̄ n̄
 p̄ vnitate forme: p̄z igit̄ m̄am eē vnā: nō quāz s̄z p̄mā:
 ⁊ p̄z q̄ vnitate ē vna: q̄ p̄ quāda3 ind̄riaz̄. vtrū aut̄ p̄ter
 h̄ac vnitatē sit in ea alia vnitas forte infra patebit̄: vbi
 de vnitate m̄ae nō solū q̄ntum ad ḡnabilia: s̄z ēt q̄ntum
 ad sup̄celestia disputari poterit. **O**pposita aut̄ dictis nō
 est difficile solvere. **N**ā cūz d̄r q̄ h̄ntes eādēz m̄am sūt
 vnū nūero. intelligendū est de vnitate m̄ae s̄z indiuidua-
 lē formā. nos aut̄ loq̄mur de vnitate eius p̄ ind̄riaz̄: nā
 illa sunt vnū numero q̄ h̄bēt vnā māz fm̄ vnā idiui-
 bilē ⁊ singularē formā. **Q**uōd v̄o vltieruz adducit̄ nō
 q̄libz esse in pō ad q̄libz verū est de po^a pp̄inq̄: s̄z ex
 quoz̄ p̄t̄ fieri q̄l̄z s̄z p̄m̄ remotā loquendo p̄ se: nisi
 forte ipediret̄ p̄ actū pp̄ imp̄oportionatam quātita-
 tem: ex grano. n. milij nō posset fieri leo: sed t̄n̄ mā q̄ est
 sub grano milij cōiuncta tante m̄ae que sufficeret ad q̄-
 titatē leonis: poss̄t esse sub forma leonis: b̄n̄ ḡ arguit̄
 per rōnez p̄dictaz̄: q̄ mā. p̄xima nō ē vna oīuz: vt sp̄ma
 eq̄ nō est mā. p̄xima leonis: t̄n̄ de mā p̄^a: de qua nos lo-
 q̄mur: nō arguit̄ arg^m. **Q**uōd v̄o addebat̄ tertio q̄ in
 diuersis generabilibus nō est eadē mā: nec fm̄ rōnem 3
 nec fm̄ eē: dici p̄t̄ m̄am diuersorum generabilium non
 esse

L. cō. 5.

L. c. 49

L. c. 17.

L. c. 10.

12.

Egidii De gene. 7 cor.

esse eadē fm esse 7 p se: s; nō esse eādes p essentiā est p accūs. accidit. n. māe q; i diuersis gnabilibus sit differens p eēntiā: q; s; nō hz esse ex se: s; uenit ei vt ē pūcta q̄tūtatē 7 formenā si absolueret mā huius gnabilis 7 illius ab oi q̄tūtatē 7 ab oi forma nō essz diuersa per essentiā: q; vt dictū ē nō h̄ret p qd differret.

T.c.4.

Muiversali itaq; de gnatione 7 corruptōe simplici eloz; dicēdū. vtrū est aut non ē 7 quō est: 7 de alijs simplicibus motibus. puta de augmentatione 7 alteratione.

In pte ista vt dicebat: incipit p̄s determinare d̄ gnatione 7 d̄ alijs motib; 7 duo facit: q; p̄ p̄tūat se ad dicēda. 2.º ereq; de itēto. 2.º ibi. (Plato. n. igf.) Dic̄ ḡ q; ip̄e vult dicē vlr̄ de simplici gnatiōe 7 corruptiōe eloz;. vtz est aut nō ē: 7 si ē quō ē vtz nātr̄ vel alr̄: 7 et vult dicere d̄ alijs simplicib; puta d̄ augmētatiōe 7 alteratiōe: 7. d. d̄ gnatiōe simplici vt distiguat eā ab alteratiōe: q; hz pot̄ sit dici mot̄ simplr̄: nō tñ gnatio simplr̄: s; hz qd. Addit et eloz;: q; cū iste liber cōputet iter libros cōes 7 vles nō itēdit descēdere sp̄alr̄ ad gnationē h̄ mixti vel illius descēdet tñ ad gnationē h̄ elī vel illius: vel. d. eloz;: q; simplr̄ fuit p̄trouersa iter antiq; de gnatiōe eloz; magis q̄ de gnatione mixtoz;. Deide cū. d.

T.cō.5

Plato. n. igf̄ solū d̄ gnatiōe scrutat̄ ē 7 corruptōe quō existit i reb;: 7 d̄ gnatiōe nō oi. s; d̄ ea q̄ eloz;. quō autē carnes fiāt aut ossa aut alioz; qd talū nihil.

T.c.xi.
T.cō.6

Ereq; de itēto: 7 duo facit. q; p̄ d̄terminat de hmōi motibus hz opionē alioz;. scdo fm ppriā: 2.º ibi. (Determinatio at̄ his.) Circa p̄m duo facit: q; p̄ pōit opionis ip̄as scdo p̄tractat eas. scda ibi. (Q̄ones h̄nt.) Inter at̄ istos antiq;os p̄hos forte q; magis rōnabilr̄ loq̄bant fuerūt Plō 7 Democri. iō solū hoz; opiones recitat: duo igif̄ facit: q; p̄ ponit opionē p̄lōnis. scdo opi. Democriti: ibi. (Democritus at̄.) In ponēdo at̄ ponē Platōis: tria facit: q; p̄ i crepat eū: q; i sufficiēter locutus fuerat de gnatiōe rez;. scdo i crepat ip̄s: q; i sufficiēter tractauerat de alijs motib;. 3.º at̄ oēs antiq;os p̄hos p̄ter Democritū fuisse valde i sufficiēter locutos de nālibus motibus: 2.º ibi. (Ampli. nec.) 3.º ibi. (Vlr̄ aut̄.) Dic̄ ḡ p̄lōnē re: p̄ hēnsibilē esse de i sufficiētia: q; scrutatus de gnatiōe 7 corrupt. quō existit i rebus: scrutat̄ de gnatiōe nō oi: s; solū d̄ ea q̄ ē eloz;. naz; quō fiāt carnes 7 ossa aut aliqd alioz; talū istoz; nihil vltērius dixit. Deide cū. d.

T.c.5.

Amplius neq; de alteratione neq; de augmētatione quō existit in rebus.

Rephēdit d̄ i sufficiētia q̄tū ad alios motus: nā Plō nō solū i sufficiēter determinauerat de gnatiōe: cū nō de terminauerit d̄ gnatiōe oīuz;: s; qd plus ē i sufficiēter dixit q̄ ad alios motus: q; nō dixit de alteratiōe 7 augmētatiōe: quō existit rebus. i. i rebus. Deide cū. d.

Vlr̄ aut̄ extra ea q̄ supficiētenus d̄ nullo aliq; p̄stituit p̄ter Demo. hic aut̄ vlr̄ de oibus curā h̄re. Iaz; aut̄ in q̄l̄r̄ 7 quō differūt. De augmētatiōe aut̄ nullus d̄ terminauit qdē vt dicimus: nisi p̄tingēs q; 7 q; diceret: qm̄ adueniēte simili augmētā: quō at̄ hoc nō adhuc nec d̄ mix-

tiōe nec de alioz; p̄sili vt ita dicaz; nullo: vtputa de facē 7 pati: quō hoc qdē facit hoc at̄ patiē hz nāles opationes.

At̄ oēs antiquos p̄hos valde i sufficiēter locutos fuisse de talibus motib; excepto Democri. iō ait q; vlr̄ eē ea q̄ supficiētenus appet̄: d̄ nullo tali motu aliq; antiq; p̄stituit fmōnē p̄scrutatū p̄ter Democritū: h̄ at̄ vlr̄ de oibus h̄re curā: 7 de oibus reddere cāz;: ex s; at̄ iam appet̄ q̄l̄r̄ 7 quō differt opio demo. ab alijs: q; nll's aliorū d̄terminat de augmētatiōe vt dicimus. i. vt ita loquatur q; nō gl̄ib; diceret. Dicebāt n. q; adueniēte sili fiebat augmētū: s; n. q; s. i. gl̄ib; de populo sciuisz; dicē: sed quō sit augmētū nō dixerūt: adh̄ at̄ neq; de mixtiōe: neq; d̄ nullo alio p̄sili: vt ita dicā dicti p̄hi tractauerunt: vtputa de facere 7 pati: quō s; qdem facē. s; at̄ patiē fm nāles opationes nll's eoz; dixit. Deide cū. d.

Democri. aut̄ 7 Leucip. faciētes figuras alterationē 7 gnationē ex his faciūt segregatiōe qdē 7 p̄gre gatiōe. gnationē 7 corruptionē. ordie at̄ 7 pōne alterationē.

Narrat opionē Democriti: 7 duo facit: q; p̄ pōit dictā opionē. 2.º subiūgit opionis rōnem: ibi. (Qm̄ existimabāt.) Dic̄ ḡ q; Demo. 7 Leucip. Leucipp̄. n. fuit socius Demo. 7 qd vnus dixit alius dixit: pp̄ qd qd d̄ vno d̄ alio d̄z itelligit: vñ p̄hi faciētes figuras. i. athomes figuratas alterationē 7 gnationē ex his faciūt: q; segregatiōe 7 p̄gre gatiōe saluabāt gnationē 7 corru. ordie aut̄ 7 pōne saluabāt alterationē. Deide cū. d.

Qm̄ aut̄ existimabāt verū in apparen do p̄traria autē sunt 7 infinita q̄ in sensu appet̄ figuras infinitas faciunt.

Assignat dicte opionis rōnes: 7 duo facit: q; p̄ offdit d̄cāz; pōnē fuisse aliq; mō rōnabile i ponēdo p̄n. scdo in ponēdo ea q̄ sequunt̄ ex p̄ncipj;: ibi. (Quapp̄ irālatiōe.) fuit. n. Democri. motus aliq̄li rōe i ponēdo athomes i finitaz; figuraz; esse rez; p̄n. q; existimabāt ipse 7 Lucip. vtz eē in appendo: crediderūt. n. q; qdgd appet̄ eēt rez;: 7 q; p̄ia fuit fm appet̄tiam: 7 vni appet̄t vni: 7 aliq; aliō: 7 q̄h̄ infinita sunt q̄ apparent in sensu: vt oēs istas appet̄tias saluarēt infinitas figuras fecerant. Deide cum dicit.

Quapropter trāslatiōe cōpositi idē cōtrariū vlr̄ aliq; 7 aliq; 7 trāsmutat̄ puo adueniēte 7 vlr̄ aliō appet̄ vno trāsmutato ex eisdē. n. tragedia 7 cōedia fit litteris.

Qm̄ q̄ rōe mouebāt ad ponēdū p̄n. offdit quō mouebant ad ponēdū q̄ sequunt̄ ex p̄ncipj;: 7 q; ex p̄ncipj; suis saluabāt alterationē 7 gnationē: iō duo facit: q; p̄ offdit quō saluabāt alterationē vt d̄cā ē: saluabāt ex ordie 7 pōne: q; eo q; ordinabant alr̄ 7 alr̄ athomi: 7 hēbant aliā 7 aliā pōnē: vt q; athomus supior̄ fiebat i ferioz; dicebat alteratiōez; fieri: s; at̄ erat satis rōnabile: supposito suo p̄n. nā si rez; est in appendo: tñ p̄ trāslatiōe cōpositi idē vlr̄ p̄ia aliq; vt collū collūbe trāslatus 7 motū alterius 7 alterius coloris appet̄: q; ita ē: vt appet̄ si p̄ trāslatiōe i cōpositi 7 p̄ncipati cāē alteratio. ḡ multo magis hz s; fieri p̄ trāslatiōe athomoz; 7 p̄ncipioz;: iō dicebat q; vno athomo puo adueniēte 7 trāsmutato trāsmutat̄ cōpositū: 7 vlr̄ alterat̄ 7 appz; aliō: nam vt

T.cō.
6.

na vt dicebat sicut ex eisdē litteris alr z alr ordiatīs fit comēdia z tragedia. i. sūt vsus alij z alij: vt vsus i laudē z vituperiū. sic supple ex eisdē athomis alr z alr ordiatīs fit cōpositū alteratū z variatū. **¶** Deīn cū d.

T. cō. 6. **¶** Quoniā autē videt oibus pene eē aliō gñationē z alterationē generari. qdem .n. z corūpi congregata z disgregata. alterā autē translatis passionibus de his scientibus considerandum.

¶ Quidit quō videbat saluare rōnabilr gñationē z corruptionē. nā si qd v̄ est v̄z cū fere oibus videatur gñationē esse aliud ab alterationē z fere oibus pgregata gñari z disgregata corūpi: z translatis passionibus alterari. cū ista eēt positio Democriti: z hoc v̄ fere oibus. z qd v̄ est vere arguebat Democritus veraz esse positionē suam. addit autē ad cōmendationē Democriti qd de his ē a scientibus p̄siderandū. forte h̄ iō dixit: qz sic rōnabilr Democritus fulciebat rōnem suā qd dignū erat scientes p̄siderare de ipsa. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Questiones at hnt hec z multas z rōnabiles. Siqdē igit gñatio est pgregatio multa ipossibilia ptingūt. sūt autē rursus rōes alie cogētes z nō habiles solui: q nō ptingit alr se h̄re: z si nō ē gñatio cōgregatio aut vlr nō ē gñio: aut si ē alteratio ē: aut si h̄o difficile dissoluē tētādū est.

¶ Pertractat dictas opiniones. z duo facit. qz p̄ offit h̄o ptractationē eē rōnabilē. 2.° icipit eas ptractare z dat modos. pcedēdi p̄ dictas opinioēs. ibi. (Principiū autē hoz.) **¶** Et h̄. n. rōnabile ē aliquā māz ptractar: qz ex eo oriunt mlte rōnabiles qōnes. iō ait qz h̄. i. dicte opinioēs hnt qōnes z rōnabiles: qz si gñio ē solū pgregatio mlta ipossibilia ptingūt: qz tūc gñatio esset motus localis: z genitū nō h̄ret māz vnā: z alia. z si h̄ non pontū. sūt rursus alie rōnes cogētes nō habiles solui: pbates q nō ptingit alr se h̄re. vsqz. n. ad tēpora **¶** Az. dicētes q gñatio nō est pgregatio: ducebant ad h̄ icōuenēs q vel vlr gñatio nō erat: vel si erat alteratio erat: qz hoc est difficile dissoluere: ideo tēptandum est dissoluere dictā difficultatē. **¶** Deinde cum dicit.

T. cō. 7. **¶** Principiū at hoz oium vtz sic gñantur z augmētatur z alterant entia: z cōtraria his patiunt: p̄mis magnitudinibus exītibz principijs oium entū idiuisibilibus: aut nulla est idiuisibilis magnitudo. differt. n. multū: z rursus si magnitudies sint vtz vt Demo. z Leucip. he corpee sunt: vel vt in timeo planities.

¶ Postā rōnabilitate ptractatiōis icipit ptractare dictas opiniones: z duo facit. qz p̄mo dat modū. pcedēdi p̄ hmōi opinioēs. 2.° pcedit cōtra ipsas z ptractat eas ibi. (Hoc quidem igit.) Dicit ḡ qz p̄ncipiū ptractationis hoz oium siue p̄ncipiū per qd inquirēda est veritas circa dictas opinioēs est inquirere vtz sic generant alterant z augmētant entia z patiunt p̄ria his. i. corūpiunt z diminuunt existētibz p̄mis magnitudinibus p̄ncipijs oium entū idiuisibilibus. aut nulla est magnitudo idiuisibilis: qz multū differt vtruz

dēant poni p̄n^m magnitudies idiuisibiles aut nō. z rursus si eēt pole eē magnitudies idiuisibiles restaret p̄tractādū vtz he magnitudies sint corpee vt p̄suerūt Democritus. z Leucip. vel sunt sicut planities. i. superficies vt Plato posuit in timeo. **¶** Deinde cū dicit.

¶ Hoc qdem igit ipz vt i alijs diximus icōueniēs vsqz ad planitiē dissoluere. iō magis rōnabile corpa idiuisibilia eē. sed hec qdē multā hnt irrōnabilitatem.

¶ Inquit z ptractat dictas opiones z duo facit: qz p̄ ptractat opionē Platōis. 2.° democriti. ibi. (H̄. n. qōnē.) In ptractādo Platōis opionē iquirit de ea cōpando ipsas ad opionē Demo. z 4.° facit. f3 qz in 4.° offit opionē Platōis defecisse ab opione Democri. p̄. n. defecit h̄ pō ab illa q̄tū ad p̄n^m. 2.° q̄tū ad ea q̄ sequunt ex p̄ncipijs. 3.° q̄tū ad viā p̄ quā adiuēta sūt dicta pō. q̄to q̄tū ad rōnes p̄ q̄s p̄fata pō fulciebat. 2.° pars icipit ibi. (S3 tū z bis.) 3.° ibi. (Tū at qz vnus.) 4.° ibi. (Videbit at qz.) fuit at melio: z sufficientio: pō Demo. pōne Platōis i ponēdo p̄n^m. iō ait qz h̄ ipz. f. ponere superficies p̄n^m corpalitū rez ē valde icōueniēs: qz vt diximus in alijs circa p̄n^m tertij celi z mūdi. icōueniēs sūt dem̄ Plato nicoz: qz vsqz ad planities dissoluerūt corpa: iō magis rōnabile sūt dem̄ Democri. ponēt p̄n^m rez si superficies s3 corpa idiuisibilia: s3 in h̄ nō sūt simplr bñ dem̄: s3 multā hēat irrōnabilitatē: rōnabilius. n. est corpa resoluī in corpa: vt dixit Democritus: qz resoluī in superficies vt posuit Plato. **¶** Deinde cum dicit.

T. cō. 8

¶ S3 tū z ex his z alterationez z gñationē ptingit facere vt dictū ē. alr puerfione z p̄tactu trāsmutāte idealē z figuraz drūtys qd fecit Demo. z iō colorē hoc non inqt esse: puerfione. n. colorari. **¶** H̄is at q i plantiē diuidūt nō adhuc. nihil. n. sit p̄ter solida ex cōpositis. passionē. n. nō suscipiūt generari aliqz ex ipsis.

¶ Quidit pōne democriti esse sufficientiorē pōne Platōis q̄tum ad ea q̄ sequunt ex p̄ncipijs. Demo. n. per sua p̄ncipia saluabat tam gñationem qz corruptionem z alterationem. Plato vō alterationem non solum vere: s3 et apparenter saluare non poterat. iō ait qd Democritum ptingit ex his. i. p̄ h̄ sua p̄ncipia facere alterationem z gñationem: qz vt dictum ē conuersione z cōtactu. i. ordine z pōne trāsmutante idealē. i. formas actualem in mā supple saluabat alterationem Democritus: z faciēdo figuram drām supple saluabat gñationem. nam fm qd alij z alij athomi aliaz z aliaz figurarū pgregabant: gñabant diuersa gñabilia. put vō illi athomi diuersificabant in pōne z ordine iducebat alia z alia qlitas. z qz ex solo situ z ex solo ordine diuersificabant qlitas z color. Democritus z Leucip. non inquirunt colorē esse h̄. i. esse aliqd fixū in nā: sed sola cōuersione inquirunt rez colorari z alterari. sed his. i. Platonicis q diuidūt z resoluunt corpa in planities. i. superficies. s3 fm quādam apparentiā saluent gñationez corpoz. alterationē vō z trāsmutationē i passionib^m nō adhuc saluare p̄nt. nā ex cōpositis superficiebus nihil sit f3 Platonicos p̄ter solida. i. p̄ter corpa: passionē tū z qlitatē nō suscipiunt gñari z ex ipsis superficiebus: superficies. n. vident eē qd mathe^m: z talia sūt abstracta a qlitatibus. iō p̄ eas passioēs gñari nō p̄nt. **¶** Deide cū. d. **¶** Lausa

Egidii De gene. et cor.

Cum autem quere non potuit professa videre in experientia fuit. Quod quicumque magis ista uerum naturalibus magis potest supponere talia principia quibus multa potest complicare: quod ex multis sermionibus indocti experientiam entes itueres et ad pauca respicientes facile enunciant.

Concedit ponere Demo. fuisse meliorem ponere Platonis quantum ad uiam et modum per quam Demo. deuenit in ponere suam. Demo. non deuenit in ponere suam diu studando et per multam experientiam. Plato uero quantum in expertus de rebus sensibilibus dixit quod dixit: et stat experientiam deficere ab experientia: id est ait quod cum quere Plato minus potuit videre professa et appetentia fuit experientia: id est Demo. et Leucip. quod magis ista clauerant naturalibus magis potest supponere talia principia per quod potest multa complicare et multa elicere. Platonici uero quod fuerunt entes de numero existentium indocti ex multis sermonibus respicientes et intuentes ad pauca enunciantur facile. id est debilitate. **C**oncedit autem quod uisus respectu singularium sunt pauca. Plato. n. et philosophus tenuerunt modum oppositum: philosophus. n. ex sensibilibus ascendit in intelligibilia. Plato uero ex intelligibilibus uoluit descendere in sensibilia. despiciens ergo ista sensibilia et ista multa: respiciens ad uisus et ad pauca proferebat debilitate: quod in talibus experientia et cognitio particularium multum proficit. **C**oncedit etiam d.

Concedit autem aliquos ex his quantum differunt physice et logice intendentes: quod. n. indiuisibiles magnitudines: hi quod inquit quod ante trigonum multa erunt. **C**oncedit Demo. autem uerum proprijs et physicis sermionibus persuadere. **M**anifestum autem erit quod diximus precedentibus.

Concedit ponere Platonis deficere a ponere Demo. quantum ad rationes per quas suas ponens fulciebat. Plato uero aducebat rationes extraneas. Demo. uero quodammodo per philosophum: id est ait quod ex his. id est ex dictis Democriti et Platonis uidebitur quantum differunt physice et logice intendentes: nam hi. s. Platonici quod ponunt magnitudines. id est superficies indiuisibiles arguunt logice. id est ex nee inquit. n. quod si non esset dare indiuisibiles superficies. id est superficies non resolubiles neque alias superficies multa. id est multe figure essent ante trigonum. id est ante triangulum: uoluit. n. Plato: et uoluerunt omnes mathematici omnes figuras rectilineas resoluere in triangulos. triangulos uero non resoluere in alios: et quod in triangulis erat stans et ipse erant prime figurarum: id est posuit eos esse plures indiuisibiles et esse principia omnium corporum. huius autem ratio logica erat: quod erat ex nea a naturali proposito. Demo. uero uerum proprijs et physicis. id est naturalibus sermionibus persuadere quod autem ita sit ut dicimus precedentibus. id est per sequentia erit manifestum. **C**oncedit autem Platonem fuisse locutum non solum extraneis: quod loquens de naturalibus non loquebatur naturaliter sed ad istam quodammodo loquebatur logice: sed quomodo hoc sit in declarationibus dicitur: intendimus enim deinceps facere declarationes separatas a sententia ne uolentes solam hanc sententiam declarationum tediosum sint affecti.

Non dū

T. cō. 8

Abet autem quoniam si quis ponat corpus esse et magnitudinem passim diuisibile: et hoc quidem enim possibile quid erit quod diuisiones effugiat: si enim omnino diuisibile: et possibile hoc: et simul hoc passim diuisum: et si non simul diuida-

tur: et si hoc fiat: non erit impossibile.

Concedit ponere Platonis hic inquit philosophus de ponere Demo. **C**oncedit autem cuius euidetia non dū quod cum Democritus poneret corpora indiuisibilia: et omne corpus sit quod continuu oportebat eum dicere esse aliquid signa continuatiua per quod non erant diuisiua. Corpora ergo secundum ipsos erant diuisibilia secundum quodlibet signum diuisiui: non autem secundum quodlibet continuatiuum. **E**x his autem dupliciter uenabat esse corpora indiuisibilia: primo ex eo quod corpora erant diuisibilia secundum quodlibet signum diuisiui: nam secundum eum hac diuisione facta ut patebit non remanebant nisi corpora indiuisibilia. 2. probat hoc idem: eo quod corpora non erant diuisibilia secundum quodlibet signum continuatiuum non facta diuisione: sed omnia signa diuisiua remanebant corpora continua indiuisibilia: cum essent in eis signa que erant ita in continuatiua quod non erant diuisiua. duo ergo facit: quod primo ponit primam uiam: et soluit eam breuiter. secundo post secunda uiam et soluit eam diffuse supponendo quod in prima diuisione dimiserat. secunda pars ibi. (Esse autem simul omnia.) Circa primum duo facit: quod primo ponit dictam uiam. secundo eam soluit. ibi. (Sed et huius ponentibus non et minus.) Prima uia sic ostenditur Demo. in ponendo prima corpora indiuisibilia esse aliorum principia mouebat hac ratione. dicebat. n. posse esse corpus actu diuisum per quodcumque signum diuisiui: ubi cumque. n. in hac lectione fit mentio de signis referendū est ad signa diuisiua: quod secundum talia secundum eum fit diuisio: sed hac diuisione facta non remanent nisi corpora indiuisibilia. ergo indiuisibilia corpora sunt principia omnium corporum cum ad ea fiat resolutio omnium corporum: in predicta autem ratione duo uidentur esse dubia. uiz. primum non esse inconueniens ponere corpus esse simul actu diuisum secundum unumquodque signum. et secunda quod tali diuisione facta iret resolutio ad corpora indiuisibilia. his declarationibus sufficienter argui corpora indiuisibilia esse aliorum corporum principia postquam ad ea stat ultimo resolutio omnium corporum. Diuiditur ergo pars per duas partes: quod primo ostendit quomodo Demo. probabat non esse inconueniens corpus esse simul actu diuisum secundum unumquodque signum. secundo manifestat quomodo ostendebat quod tali diuisione facta stabat diuisio ad corpora diuisibilia. secunda pars ibi. (Quia ergo oino tale.) Circa primum duo facit secundum quod dupliciter probat non esse inconueniens ponere corpus esse actu diuisum secundum quodcumque signum. secunda pars ibi. (Quia propter et secundum medius.) Dicit ergo quod huius quoniam rationabilis dicitur democriti: quod si quis ponat corpus et magnitudinem diuisibiles passim: et secundum quodcumque signum. quod hoc est possibile si ponatur inesse quid erit quod diuisione effugiat. hoc ergo posito nihil remanebit diuisibile: ergo uia rationis quod non est inconueniens possibile poni inesse si corpus est omnino diuisibile et hoc est possibile non est inconueniens quod simul sit hoc passim et simul sit hoc actu diuisum: nam etsi simul non diuidatur: tamen et si hoc fieret et poneret inesse: non sequeretur tamen impossibile.

Non dū

T. c.

Concedit autem quod propter et secundum medium similiter: et uerum autem si omnino in actu est diuisibile: et si diuidatur nullum erit impossibile nascens: quoniam neque si in mille millia diuisa fuerit nullum impossibile et si nullus utique diuidat.

Concedit adducit secunda ratione: nam qua ratione corpus est diuisibile per medium signum si ponatur supple actu diuisum secundum tale signum non sequitur inconueniens: similiter ergo et pari ratione: si est corpus uerum diuisibile: aut si est oino innatum esse diuisibile si diuidatur supple oio ut est nati diuidi nullum erit impossibile nascens: nam sicut neque si in mille millia partium diuisa fuerint corpora nullum impossibile nascet in de: sed utique nullus ea diuidat: ita ex quo ponunt oino diuisibilia

Egreditur De gene. et cor.

petit magnitudo. ois. n. passio p se loquendo dicitur quod indivisibile. vñ magnitudo eius est quasi magnitudo puncti siue magnitudo tacti: p eodē. n. h. accipit punctus et tactus. dicit. n. punctus tactus: qz est rō: quare linee se ptingant. Si igitur passio non cōpctit magnitudo dicitur corpus diuisibile i passiones erit patiens h icōueniens: videlicet ex nō magnitudine eē magnitudinē. cū dictū sit ex eisdem aliqd cōponi in que resoluitur. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Amplius autem vbi erunt immobiles aut mutati puncti.

¶ Quia videbat magis rōnabile corpa vltima resolui i puncta. qz Platonici et mathematici hoc dicere videbantur. ideo adducit plures rōnes ad ostendendū hoc spāliter esse ipossibile. et tria facit sicut qz tres rōnes adducit. 2^a ibi. (Tactus. n. semp.) 3^a ibi. (Amplius si diuisiōnem magnitudinis ex punctis fuerit duo modi dicēdi. qdā. n. posuerūt hoc esse per motū vt qz punctus motus facit lineā. lineā mota superficie. superficies mota corpus. qdā. vō dicebant qz absqz tali motu et absqz tali fluxu magnitudo fiebat ex punctis. arguit ergo Democritus: qz siue ponant puncti mobiles siue mutati: si magnitudo diuidat i puncta erūt vbi. i. alicubi. qz ptes in quas diuidit corpus: opz alicubi esse. sed punctis non potest cōpetere locus: cū locus sit qd cōpctū: et cōpctum nō possit adequari nō quāto: qz locus equat locato: in puncto nō poterit diuidi corpus. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Tactus enī semp ē vnus duoz quozū dā quasi ente altero pter tactū et diuisiōnē et punctū. Si vtiqz qz predictoz ponet quolibet aut quātitatē aut corpus oino esse diuisibile hec contingunt.

¶ Ponit 2^{am} rōnem. nam sicut i agente nāli est assignare quod agit et que ē rō agendi. vt calidū agit: et calor ē rō agendi: et id quod est rō agendi nō p se existit. vt calor nō est qd per se existens: sed est existens in calido: qd ē aliqd aliud excepto calore: sic in tangente aliud est quod tangit: aliud est rō tangendi. nā habentia vltima se tangūt. ipsa vō vltima sunt rō tangendi: et iō talia nō per se existunt: s3 sunt in tangentibus. punctus ergo qui potest dici punctus tactus et diuisio. punctus. n. dicitur in cōpctū est quod indivisibile. diuisio vero dicitur: qz semper sup aliqua puncta diuiditur lineā. tactus autē nominat in cōpctū est rō qre se linee tangūt. et qz talia. vt dictū est: nō pnt p se existere: cū ea i que diuiditur corpus per se existāt. in puncta nō poterit fieri talis diuisio. ideo ait qz tactus. i. punctus nūqz supple per se existit: s3 semp ē vnus duoz quozūdam se tangentū. i. semp est cuiusdam tangentis. punctus. n. est aliquid tangentis sicut passio est aliqd subī. vñ sp ē i qdā tangēte qst ipō tangente ente altero pter punctū: qui dicit tactus et diuisio. si ergo vtiqz qz predictoz phoz quolibet siue quālibet magnitudines vt corpus: aut quātitas ponat eē oino diuisibile et diuidi i puncta: h impossibilia cōtingunt ei: qz suple ponet puncta p se existere cū nō possunt p se eē. **¶** Deinde cū dicit.

¶ Amplius si diuidens lignū compono aut quid aliud equaliter et vnum.

¶ Ponit tertā rōnem. qz si aliqd diuidens lignum vel aliqd aliud corpus et ponit singulas ptes: tūc omnes simul sumpte sūt quid equale: et quasi quid vñ suo totū. sed puncta nō possunt equari magnitudinē. ergo i ea non potest diuidi magnitudo. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Quapropter si sic h3 manifestuz qm et icido lignū secūdū quodcūqz signum. oino igit diuisū est potestate. qd ergo erit pter diuisiōnē. Si enī et aliqua passio: s3 quō in hec resoluitur et generantur ex his. aut quō separabuntur hec. Quapropter si ē ipossibile ex tactibus aut ex punctis magnitudinē eē necesse est corpa indiuisibilia esse magnitudines.

¶ Resumit totā rōnē vt concludat intentū dicens: qz si corpus diuisibile sit h3 mediū signū et quolibz aliō signū: qz potest sicut quodcūqz signū diuidi: qz p se scindī lignū s3 quodcūqz signū. si ergo ponat oino diuisum: vt pte est diuisibile qd erit pter diuisiōnem: id est quid relinquit diuisiōne facta. si dicat qz est passio aliqua quomodo in passiones dissoluunt corpa et generant ex ipsis. aut quō separabunt h. i. passiones et subiectis. impole est ergo qz fiat diuisio i passiones: sicut supple impossibile ē predictā diuisiōne stare ad magnitudines diuisibiles. vñ ad nihil vel ad superficies vel ad puncta. quapropter si esset possibile stare supple diuisiōne ad puncta esset possibile supple ex tactibus: aut ex punctis eē magnitudinē. qd est in cōueniēs. vult ergo phus breuiter et succincte resumē rōnē qz ad nihil predictoz pōt stare diuisio corporis si diuidat sicut quodcūqz signū: s3 vel stabit ad aliqd predictoz vel ad corpa indiuisibilia: cū ostensum sit nō posse stare ad predicta necesse est eē corpa indiuisibilia et magnitudines indiuisibiles: ad que supple stat vltia resolutio. et qz talia sūt pncipia rez: ad que stat vltima resolutio cōpositoz. arguebat Democritus corpa indiuisibilia esse rez pñ^o vt ipse ponebat. **¶** Deinde cū dicit.

¶ S3 et hoc ponentibus nō minus ptingit ipossibile. Scrutatū ē autē de his et i alijs. **¶** S3 hic tentādū est soluere: iō L. c. 9 rursus a principio questionē dicenduz.

¶ Soluit ad quesita que solutio magis est ad vītātē quō nis qz ad formā querēdi. duo sūt facit: qz pmo ptingit se ad dicēdā et dat modū soluēdi. 2° ponit ipsaz solutionē ibi. (De qdē corpus.) Dicit ergo qz ponentibus hoc quod posuit Democritus si minus. i. nihilomius ptingit ipole qz multa ipossibilia sequit si possit diuidi corpus vsqz ad corpa indiuisibilia. De his aut ipossibilibus sequenti bus ad positionē tactā scrutatū ē in alijs. vt in 3° celi et mundi. et i3 ibi posita sunt hmoi icōueniētia: s3 tñ hoc quod Democritus qrit temptādū est soluere. iō vt illud solua mus dicendum est rursus et repetendum questionem a principio. **¶** Deinde cum dicit. a. t. c. p. i. fine.

¶ Omne quod igit corpus sensibile diuisibile eē secūdū quodcūqz signū et indiuisibile nō est icōueniens. hoc enī potestate. hoc enim endelechia existit.

¶ Ponit solutionē repetēdo quōnē a principio. i. ab eo in quo pncipalr quod pstitit. pncipalr aut questio pstitit in videndo quō corpus sensibile eē diuisibile sicut vñ quodcūqz signū: et quomodo nō. nā omne corpus sensibile est diuisibile sicut quodcūqz signū: et esse diuisibile nō est icōueniēs: aliter tñ et aliter. nā hec. s. diuisibilitas sicut quodcūqz signū cōpetit corpori potestate. h. aut. s. in diuisibilitas existit siue cōpetit corpori actu. potētia ergo est diuisibile

Nōndū

bile corpus scd3 qdctiq3 signu: s3 no actu: q2 nuq3 actu erit diuisu fm vnuq3q3 signu. Soluta est ergo questio qtu ad difficultate qstri. s3 no sit soluta quantum ad formam querendi. sed q h d. mittitur infra supplebitur.

Se aut potestate simul omnino diuisibile ipossibile vr esse vtiq3. Si eni possibile. z fieret vtiq3 no vt sint simul actu ambo indiuisibile z diuisum. sed diuisus secudu qdctiq3 signu. Nullu igit erit reliquu. z i icorpozeum copus corruptu. z generabile vtiq3 qdē rursus aut ex punctis aut omnino ex nihilo. z hoc quomodo possibile.

Posita via Democriti per qua ostēdebat corpora ee indiuisibilia: q2 corpus poterat diuidi s3 vnuq3q3 signu diuisu: quo facto erant ergo residuu diuisiois corpa indiuisibilia: z posita solutione qtu ad difficultate questionis: licet no quantum ad formā querēdi. In parte ista ponit modū z viā Democriti per qua venabat corpora esse indiuisibilia: eo q no possit diuidi corpus s3 que liber punctu zinuatiuu: z soluit simplr ad hāc viā sup plendo q fuerat i solutione alia ptermissū: z duo facit: q pmo ponit dictā viā z dictā dubitationē. 2o ponit solutionē ibi. (Quoniam aut latet.) Circa p̄mum duo facit. fm q Democritus duplr venaf q3 dictuz ē. pmo eni venaf dictū modum via ad impole. 2o via ostensua ibi. (S3 qm diuiditur.) dicebat ergo q necesse erat ponere corpora indiuisibilia: q2 videt vtiq3 ee impole corpus ee simul diuisibile potestate oino. i. simplr fm omne signu. nā si eēt s3 possibile: q corpus diuidi posset fm omne signu tā diuisuū q̄ zinuatiuu: fieret. i. posset fieri ponē iesse non q sit h ambo inessent corpori actu q esset indiuisibile z diuisum. sed esset diuisum actu fm qdctiq3 signu ex quo ponit potētia sic diuisibile. sed diuiso corpore fm vnuq3q3 signu nō solū diuisi uunt: sed etiā zinuatiuu. facta diuisione nō remanebit aliq3 zinuū: q2 qd nō est zinuū nō est corpus. nullū ergo erat reliquū corpus. erit ergo corpus corruptū z icorruptū z generabil rursus ex icorpozeo: aut ex pūctis: aut oino ex nihilo. q2 qd nō ē zinuū: vel est icorpozeū vel pūctus: vel nihil: z q ipole est s3 talis copo ni z dissolui corpus: ipossibile est corpus diuidi fm qd libet signu zinuatiuu. Cōpleta ergo diuisione fm signa diuisua remanētibz solū signis zinuatiuis: reliquū erāt zinuua corpa indiuisibilia. est q dare talia corpa vel ducimur ad iconueniēs. **N**otandū aut tālem esse hāc rōnē Democriti: q non solum est ad ppositū: s3 etiam destruit solutionē iam factam a pho. dicebat. n. in soluendo corpus esse diuisibile fm qdlibet signu potestate non actu. s3 hoc est: q si esset possibile z fieret. **D**einde cum dicit.

Sed qm diuiditur iseparabilia z sem p i minores magnitudines. z i se mota z disgregata manifestū. Neq3 itaq3 scdm ptē diuidenti erit infinita fractura. neq3 possibile est simul diuisū esse scdm omne signu. non eni possibile omnino sed vsq3 ad qd. necesse est igitur indiuisibiles extiterē magnitudines z inuisibiles.

Ponit rōnes ostēsuas: z duo facit fm q duas tales rōnes ponit. 2o ibi. (Et alr sic erit.) Credebat enim Democritus q qcqd apparet eēt vepz: ppter s3 qd erat in diuisibile fm apparenā: z s3 sensum ponebat esse indiuisibile s3 vitatē: z q2 magnitudo diuidit i sepabilia. i. i ptes sepabiles. z q2 ps magnitudis semota z zgregata sp diuidit i miores magnitudines dicebat ma^m ee q s3 pte diuidētī. i. fm pte diuisuā nō erat ifinita diuisio: nec ifinita fractura: nec simul est possibile diuidere corpus fm oē signu zinuatiuu. nō. n. ē illō possibile: s3 ē possibile ipz diuidere vsq3 ad qd. i. vsq3 ad aliqd. z vsq3 ad ptes inuisibiles inseparabiles z indiuisibiles fm apparenā: z p pns indiuisibiles fm veritatē. concludebat igit q necesse erat existere magnitudines indiuisibiles z inuisibiles. **D**einde cum dicit.

Et aliter sic si erit gnatio z corruptio. z hec qdē segregatiōe hec cōgregatiōne. cogens igitur sermo esse magnitudines indiuisibiles hic est.

Ponit aliā rōnē ostensuam dicens. q aliter. i. z alio mō supple arguebat Democritus esse magnitudines indiuisibiles. q2 sic ponendo erit generatio z corruptio. nam hoc qdem. i. corruptio erit segregatione dictorum phicoz corpoz: z h. i. generatio erit cōgregatiōe: z q2 ponēda sūt ea p q possit saluari generatio z corruptio. ponēda sūt corpa indiuisibilia. videbatur. n. Democrito nō ee generatiōez z corruptiōnē nisi aggregatiōne z segregatiōe pncipioz. z q2 primū dicit quid minū z indiuisibile. iō fm Democritum qui negabat corpa indiuisibilia negabat pncipia z negabat motus naturales q saluant per pncipia talia. ideo concludebat Democritus q h erat sermo cogēs ad ponēdū magnitudines indiuisibiles. oēs aut iste rōnes fundant sup hoc q corpus non est diuisibile fm quodctiq3 signu zinuatiuum. **D**einde cum dicit.

Quoniam aut latet paralogizās: z quomodo latet dicamus. Qm enim non est pūctus pūcto vndiq3 p̄tiguus oio ee diuisibile. est qdē qualr existit magnitudinibus. est autem qualiter non.

Soluit z tria fac. q2 pmo soluit ad primam rōnē ducentē ad ipossibile. 2o soluit ad p̄mā rōnē ostensuā. 3o soluit ad aliā. 2o ibi. (Quapropter est congregatio.) 3o ibi. (Sed nō simplex z perfecta.) **A**d euidētā p̄me solutiōis notandū non esse differentiam realē inter signū diuisuū z zinuatiuu. corpus. n. est diuisibile fm omne signū zinuatiuu: s3 hec potentia nuq3 reducet ad actū cōpletū: nec propter s3 negat illud pncipius q possibili posito icesse nullū sequit ipossibile. nam possibile d3 poni iesse respectu actus fm quem est possibile. actus aut duplex est. in fieri z i facto esse. zinuū autē vt est diuisibile i ifinitū z s3 qdctiq3 signu: nō est hmoi respectu actus i facto esse: sed in fieri: ideo nō debet poni actu diuisus fm qdctiq3 signu. pōt tñ poni i actu i fieri. nā poneret ipsum nō esse diuisum fm qdctiq3 signu actu diuiso z i facto esse sed semper in diuidi: z in fieri nullum nasceretur inde iconueniens. sed de hoc plenius i declarationibus tractabit. **A**d p̄mō tñ tñ dictū sit q cōplete soluit dubitatio Democriti qtu ad oēm viā si ostēdat fm omne signū tam diuisuū q̄ etiā zinuū esse diuisibile corpus potētia z respectu actus i fieri. q2 respectu talis actus sumit illa possibilitas: nō aut

L.c. 9

Nota dum,

L.c. 10. Nōndū

Egldii De gene. & cor.

esse diuisibile actu & i facto esse: qz nūq̄ potest diuisibile esse actu diuisum & idiuuisibilia: qz indiuuisibilia existentia i re diuisibili subgnuicē: nec cōtinuant nec cōtingunt: nec cōsequēter se habent. duo aut facit phus sponēdo solutionē hāc: qz p̄mo ponit eā sub mō p̄fuso quasi in vli. 2.º specificat ipsam. ibi. (Cū aut q̄ h.). Dicit ḡ q̄ Democritus latet. i. latenter est palogizans, s̄ nos dicimus quō latet. nam qm̄ punctus nō est puncto vndiq̄ cōtinuus nūq̄ supple diuisibile diuidit i diuisibilia. & pars diuisibiles nō potest separari a diuisibile. & qz h̄ est q̄ p̄ctus nō cōtinuat puncto corpus eē diuisibile oīno. i. s̄z omne signū. est aut qualr̄ existit magnitudinibus. est aut qualiter nō. i. vno modo est verum. alio modo est falsum. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Videtur autem quando hoc ponitur & vndiq̄ & vbiq̄ esse punctus. quapropter necesse diuidet magnitudinē in p̄cta. vbiq̄ enim est punctus. quapropter aut ex tactibus aut ex punctis esse.

¶ Manifestat qd̄ dixerat. & duo facit: s̄z q̄ duo predixerat. p̄mo enī ostēdit quō magnitudo nō est vndiq̄ diuisibilis. 2.º quō est vndiq̄ diuisibilis. ibi. (Hoc aut est q̄ existit.) Notādū aut q̄ semp̄ cū diuidit aliq̄ diuisibile fit diuisio super aliquo indiuuisibili vt si diuidit linea diuidit super puncto. in linea autē sunt quedā puncta in actu: quedam in potentia. i. actu aut sunt puncta existentia in extremitatibus linee puncta aut in potentia sunt existentia in ipsa linea. si ergo diuidit linea nō potest dici q̄ diuidat in puncto terminatio: & q̄ est in extremitate linee: qz vltra illū p̄ctum nihil est de linea. ergo poneret instrumentū i illo puncto nihil abscederet. in alio. ergo puncto fieri diuisio: sed cū illi p̄cto nō cōtinuet: nec cōtinguet aliū punctus. s̄z semp̄ inter illuz punctū & iter aliū punctū cadat linea media nūq̄ a linea abscondi potest nisi linea & a diuisibili nisi diuisibile. opz ergo idiuuisibile esse cōtinuus indiuuisibili. si deberet pars idiuuisibilis abscondi: & si vndiq̄ deberet indiuuisibile abscondi. vndiq̄ deberet ei idiuuisibile cōtinguari: iō aut q̄ quādo h̄ ponit videlz q̄ idiuuisibilia possint diuidi diuisibile: videt poni q̄ vndiq̄: & vbiq̄ pōt esse p̄ctus: ita q̄ p̄ctus p̄tinuabit puncto quapropter necesse. i. necessitate diuidet magnitudinē in puncta. cuz vndiq̄ sit punctū. quapropter ex tactibus & ex p̄ctis necesse ē eē lineā: qd̄ est icōueniēs. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Hoc autē est quod existit vbiq̄. qm̄ vna vtiq̄ & omnis & vnusquisq̄. plures aut vna non sunt. consequenter enī nō sunt quapropter nō vbiq̄. Si enī scdm̄ mediū diuisibile. & scdm̄ cōtiguū punctū erit diuisibile. nō aut pole. nō enī est cōtiguū signū signo. aut punctum puncto. hec enī est diuisio aut compositio.

¶ Ostēdo quō nō ē p̄tinuū vbiq̄ diuisibile: qz nō ē vbiq̄ p̄ctus: cū nō sit p̄ctus iuxta punctū. ostēdit quō potest p̄cedi corpus esse vbiq̄ diuisibile & vbiq̄ eē p̄ctū dicens: q̄ h̄ videlz q̄ vbiq̄ existit punctus vitates h̄z qm̄ vtiq̄ magnitudo supple est vna & cōtinua. & qz oēs p̄cti: siue vnusq̄ punctus p̄tinuat lineā ex quo linea est vbiq̄ cōtinua vbiq̄ necesse est eē punctum. ē ergo p̄ctus vbiq̄ p̄ cōppositionē ad ptes linee: qz in omni pte linee & iuxta quālibet pte linee est p̄ctus: s̄z

nō est p̄ctus vbiq̄ p̄ cōppositionē ad punctū: qz nō est p̄ctus iuxta punctū. iō subdit q̄ ptes p̄cti nō sūt vna. i. nō sūt s̄z: qz nō sūt p̄cti q̄propter nō vbiq̄ ē p̄ctus: cū nō sit p̄ctus alteri p̄cto. nā si p̄ctus cū p̄cto cōiunctus eēt: q̄ rōne eēt p̄tinuū diuisibile s̄z p̄ctū mediū iter duas ptes linee pari rōne eēt diuisibile s̄m p̄ctū p̄tiguū signo aliq̄ p̄cto. possit ḡ fieri diuisio linee cōtinue i lineas & i p̄cta: & qz h̄ nō est possibile: ideo nō ē signū p̄tiguū. si ḡ neq̄ p̄ctū p̄cto. h. n. sūt s̄m h. i. s̄z p̄cta est cōppositio. i. p̄tinuatio & diuisio. p̄ctus. n. ē p̄tinuatiuus & diuisiuus linee: & qz semp̄ sup̄ idiuuisibili fit diuisio illud p̄ diuisionē abscondit qd̄ idiuuisibili est p̄ctū: & qz i p̄tinuo idiuuisibile nō est p̄ctū idiuuisibili. imo iter duo idiuuisibilia cadit p̄tinuū mediū nūq̄ ab indiuuisibili pōt separari ps̄ idiuuisibiles. nec p̄tinuū diuidi pōt in partes indiuuisibiles. ¶ Deinde cum dicit.

¶ Quapropter est p̄gregatio aut dispregatio. s̄z neq̄ in athoma & ex athomis. mlt̄a enī impossibilia. neq̄ vtiq̄ vt diuisio fiat vbiq̄. Si at̄ esset p̄tiguus punctus p̄cto hoc vtiq̄ esset s̄z pua & minima est congregatio & segregatio ex minimis.

¶ Soluit secundam rōnē. soluit aut eā ostēdendo quid cōtinuet veritatis qd̄ falsitatis. nam diuidi cōtinuum in idiuuisibilia s̄m veritatē falsum est: sed in indiuuisibilia s̄m sensum & appetitā verū est. ideo aut q̄ cōgregatio & segregatio. i. cōppositio & diuisio p̄tinui supple fieri potest: sed nō in athoma: nec ex athomis s̄m veritates qz hoc posito multa impossibilia cōtingunt. nō. n. ita diuidit cōtinuū q̄ diuisio fiat vbiq̄ cū non sit vbiq̄ punctus. qz nō est vnus p̄ctus iuxta aliū punctū. si. n. punctus esset p̄tiguus p̄cto hoc vtiq̄ esset q̄ esset p̄tinuū vbiq̄ diuisibile & fieret diuisio i minima s̄m veritates qd̄ nō est vez: s̄z in pua & minima & ex minimis nō s̄z veritates: s̄z supple s̄m apparentiā est congregatio & segregatio. ¶ Deinde cum dicit.

¶ S̄z nō simplex & p̄fecta generatio cōgregatiōe & segregatiōe determinata est aut. vt qd̄ inquit in cōtinuo vō trāsmutatio est alteratio. S̄z hoc est i quo fallunt oia. Est igit̄ gnatio simplex & corruptio nō p̄gregatiōe & separatiōe: sed quoniā trāsmutat̄ hoc in hoc totuz. aliq̄ aut existimant alterationem eē omnez talem trāsmutatōem i hoc aut differūt. In subiecto hoc qd̄ est secundū rōnem hoc aut secundum materiam. quando qdem igit̄ in his trāsmutatio generatio erit & corruptio. quando autem in passionibus & secundum accidens alio.

¶ Soluit tertiā rōnē & duo facit. qz p̄mo soluit rōnē dictā ostēdendo generationē & corruptionē non esse cōgregatiōem & segregatiōem. 2.º ostēdit ad quid talia deferriāt generationi & corruptioni. ibi. (Segregata aut & cōgregata. Dicit ergo q̄ simplex & p̄fecta generatio nō determinat: siue nō diffinit̄ q̄tū ad id qd̄ ē per cōgregatiōem & segregatiōem vt qd̄ inquit. voluerunt enim aliq̄ q̄ manente cōtinuo quacūq̄ transmutatiōe facta

T. cō.
10.

facta in ipsa eēt alteratio solūz. h̄ est in quo fallunt oīa dicta antiquoz. alia aut littera h̄z oīo: qz i hoc oīno de cipiebant antiq. nō est enī generatio z corruptio simplex p̄gregatiōe z separtiōe: sed est generatio z corruptio cū trāsmutat hoc totū i hoc totū. exponūt aut quidam i generatiōe trāsmutari totū in totū: qz materia z forma trāsmutant i mām z formā. hoc aut est possz aliquo modo trahi ad bonū itellectū nō est tñ de intentione Ari. sed de intentione eius ē posse esse gñationē z corruptionē absqz diuisiōe continui. ita qz totū non diuisum trāsmutat i totū. aliū aut ab Ari. oēm talē trāsmutatiōem existimabant alterationem esse. non enim differt generatio ab alteratione: qz vna fiat diuisione cōtinui. in alia vero non. aer. i. non diuiso potest alterari z corrupti. sed i hoc differt generatio ab alteratione: quia i aere z in quolibet alio corpore subiecto trāsmutatiōibus naturale est h̄ fm rationem z formaz: h̄ aut fm mām. qñ igitur est trāsmutatio in his. s. in substantialibus z est resolutio vsqz ad mās tūc est generatio z corruptio. qñ vero est trāsmutatio i passiōibus. z fm accidens z manet aliquid nō fm mām tantū. s. fm rōnē z formā tūc est alteratio. Deinde cū dicit.

Segregata at̄ z p̄gregata leuiter mutabilia sūt. Si. n. in puissimas aquas aq̄ diuidat̄ citius aer gñat. Si aut̄ p̄gregatur tardius. Magis hoc erit manifestū i sequētibus. nūc aut̄ tm̄ determinatū sit qm̄ ipossibile est generationē esse p̄gregationem qualem quidam inquit.

Quia dixerat p̄s qz errabāt dicētes gnōnē eē p̄gregationē: ne crederet aliqs eos oīo a v̄tate deuiasse z i nullo talia ad gnōnē z corruptionē d̄seruire. ostēdit qño h̄ ad illa faciūt dicēs. qz q̄ sūt leuiter p̄gregata leuiter z segregata leuiter mutabilia sūt. q. n. d̄ facili diuidunt̄ d̄ facili corrupunt̄. nā si aqua diuidat̄ i puissimas aq̄s. citius aqua gñat̄ z corrupit̄. h̄ aut̄ magis manifestū i sequētibus dicit̄: qz i cap̄lo d̄ mixtiōe: vbi dicit̄ qz pua secus puis posita facilius iuicem transeūt. nūc aut̄ tm̄ determinatū sit: qm̄ ipossibile est generationem eē cōgregationem: sicut qdam inquit.

Determinatis aut̄ his p̄mo vidē dū est vtz generat̄ aliqd̄ simpliciter z corrupit̄. aut̄ pprie qdez nihil: semper aut̄ ex aliquo est aliqd̄. dico aut̄ puta ex laborante sanū. aut laboras ex sano. aut puū ex magno. aut magnū ex paruo: z alia oīa fieri hoc modo.

Postqz p̄s determinauit d̄ generatiōe z d̄ alijs motibus s̄z opinionēs alioz. In parte ista determinat de eis fm opinionē ppriā. z diuiditur pars ista i duas: qz p̄mo determinat de generatiōe s̄z se: siue de generatiōne simplici. 2. determinat d̄ alijs motibus annexis ibi. (De generatiōe aut̄ z alteratiōe dicimus.) Circa p̄mū duo facit: qz p̄mo p̄mittit qñnē hanc vtrum aliquid generet. 2. arguit ad qñnē p̄positā ibi. (Si. n. simpliciter erit.) Dicit ergo qz determinatis his q̄ dixerūt antiq̄ d̄ generatiōe simplici: z d̄ alijs motibus: qz ipsi simplicē generatiōez saluare nō poterant rōnabile est qz p̄mūz videamus vtrū generat̄ aliqd̄ simpliciter z corrupit̄ aut̄ pprie adē nihil generat̄ simpliciter. sed oīs generatio est fm

qd̄: z in generatione nō est trāsmutatio ex simplici in simpliciter: s̄z semp̄ ex aliquo in aliquid: puta ex laborante sanū: aut ex sano i laboras. aut puū ex magno: aut magnū ex puo: z omnia alia fieri hoc modo. i qbus est solū gnō qdā z trāsmutatio s̄z accētia. Deinde cū dicit.

Si enī simpliciter erit gñatio: simpliciter qdez qd̄ gñabit̄ ex nō ente. quapropter vtz erit dicere qz existit qbusdā nō ens. qdā .n. gñatio est ex nō ente aliquo. puta vt ex nō albo albū. aut ex nō bono bonū. simpliciter aut̄ ex simpliciter non ente. sed simpliciter aut̄ ex nō bono aut̄ ex non ente aliquo.

Arguit ad qñnē p̄positā. z duo facit: qz p̄mo arguit. 2. soluit. ibi. (De his aut̄ in alijs.) Circa p̄mū duo facit fm qz dupl̄r p̄bat nō posse aliquid generari simpliciter. 2. ibi. (Aut p̄mū significat.) Dicit ergo qz si erit gnō simpliciter: tūc simpliciter aliqd̄ generat̄ ex non ente. quapropter erit vtz dicere qz qbusdā existit tanqz subiectū generatiōis non ens ex quo generant̄: qd̄ est incōueniēs. nam accipiēdo non ens simpliciter vt hic de nō ente loq̄mur: nō poterit esse generatiōis subiectū. qz at̄ sic opoz teat eē p̄z. qz sicut generatio quedā est ex non ente aliqd̄. siue ex nō ente fm qd̄. vt ex nō albo albū: aut ex nō bono bonū. sic gnō simpliciter erit ex nō ente simpliciter. z qz h̄ ē icōueniēs supple nulla est generatio simpliciter: s̄z simpliciter idest vtr̄. supple oīs generatio erit: aut ex nō bono: aut supple ex nō albo: aut ex nō ente aliquo. nūqz tñ erit ex non ente simpliciter. Deinde cum dicit.

Aut p̄mū significat scōz vnū qd̄qz p̄dicamētū entis: aut vlt̄ z oīa cōprehēdens. Sigdē p̄mū sube gñatio erit ex nō suba. cui. n. nō existit suba manifestū ē qm̄ neqz hoc neqz alioz nullū p̄dicamētū p̄ta neqz q̄le neqz quātū neqz locus. Sepate. n. eēt p̄ se passiōes a subijs. si aut̄ nō ens vtr̄. negatio vtr̄ erit oīum quapropter ex nullo necesse generari generatū.

Adducit secūdā rōnē z ne laborez i equiuoco distīnguit quor̄ modis dicit̄ simpliciter dicēs. aut supple simpliciter. vno mō significat p̄mū scōz vnū qd̄qz p̄dicamētū entis: idest significat subam qd̄ ē p̄mū inter p̄dicamēta entis. alio mō ens simpliciter idē est qz ens vtr̄ oīa cōprehēdēs. quocūqz aut̄ mō sumat̄ simpliciter nō cōuenit simpliciter generari. nā si sumat̄ simpliciter put̄ est idē qz p̄mū z put̄ significat substātiā: qz h̄ generatio simpliciter est ex nō ente simpliciter gnō sube erit ex nō substantia. sed cū nō existit suba: que ē ens simpliciter: mani^m ē qz nō erit hoc. i. nō erit accēs: qz nō ē ens aliqd̄: qm̄ nō erit nullū alioz p̄dicamētūz puta neqz tale: idest neqz qualitas neqz q̄tū neqz locus. sepate. n. eēt per se passiōes a substātijs. eēt ergo generatio ex nihilo: si vō nō ens simpliciter idē ē qd̄ nō ens vtr̄. adhuc seq̄ generatiōez esse ex nihilo. qz si erit negatio vtr̄ oīum entū necesse est generatū generari ex nihilo. Deinde cum dicit.

De his qdē z in alijs dictū est z determinatū sermonibus. Amplius at̄ breuiter z nūc dicendū quoniā modo qdē aliquo nō ente simpliciter generat̄. modo

p̄ d̄ ge. t. c. 49

T. cō. 21.

T. cō. 23.

aūt alio ex ente semp. potestate aūt ens actu autem non ens necesse est quod dicitur preexistere veroz modo.

L.c. 12.

Soluit 7 tria fac. qz pmo soluit. 2. obijcit cōtra solutioēz. 3. mouet quādā qōnē ex cuius solutioē appet veritas q̄stū. 2. ibi. (De at ex his determinat. 3. ibi. (De his igit q̄stū atigit.) Solutio at stat i h: qz rōnes pcedebāt ex insufficienti diuisione: qz nō ens simplr dr triplr. vel nō ens suba. vl nō ens vlr. vl nō ens actu. gnō ḡ simplr fit ex nō ente simplr: qz fit ex ente i pō. id ait qz d̄ his dēz ē 7 determinatū i alijs sermonibus. vt i pmo phyf. tñ amplius 7 tūc breuiter dicendum est aliqd de hoc. naz vno mō generatio ē ex non ente simplr. alio mō ex ente. nā id ex quo est gnō simplr supple ē ptate ens actu aut nō ens. necē ē. n. qd dr subz gnōnis p̄xistē vtroqz mō. i. p̄xistere nō ens actu s̄ po. Deinde cum dicit.

L.c. 75
2. 76.

L.c. 12.

Qd aūt ex his determinatis hz mirabile questionē rursus repetēdū. quō ē substātie simplex generatio. siue ex potestate ente siue qualr aliter. q̄rit enī qz an est substātie ḡnatio 7 hoc quanti 7 qualis 7 vbi eodem vtiqz mō 7 de corpe querit.

Arguit cōtra determinata. 7 duo facit: qz pmo inuit determinata habere mirabile questionē annexā 7 repetit questionem a p̄n: 2. cōtra determinata arguit. ibi. (Si. n. qd generabitur.) Dicit ergo qz his determinatis hz dicta determinatio mirabile qōnē. ideo repetēdū est rursus qōnē a p̄ncipio quō est generatio substātie quō simplr siue h̄ ponat ex potestate ente siue qualiter aliter. Quereret. n. aliqs vtz possit saluari vtraqz generatio. s. generatio simplr vt generatio substātie 7 generatio huius 7 ḡnatio quātū q̄lis 7 vbi. 7 qd dictū est de generatione eodē mō q̄ref 7 de corruptione. veritas aūt trāslatio vbi nos habemus q̄sta hz: s̄z nō quātū 7 tūc totū referendū est ad generationem sube. textus tñ nouus bonus ē vt patuit. Deinde cum dicit.

Si enī qd ḡnabit manifestuz ē qz erit substātia aliqua ptate. actu aūt nō: ex q̄ generatio erit. 7 in quā necesse est trāsmutari qd corūp̄it. vtz qdē igit existit qd alioz actu dico at̄ puta aut erit q̄stū aut q̄le aut vbi aut vero ptate ens 7 hoc ens. simplr at̄ neqz ens. neqz h̄ ens. Si enim nihil sed omnia potestate 7 separatim contingit qz sit non ens.

Resumpta questione arguit 3. determinata. solvebat enī questio qz fiebat generatio ex nō ente simpliciter: quia ex ente in potentia 7 qz generatio substātie est ex potentia substātia. Sed tunc consurgit mirabilis questio: qz generationis subiectum quod ponitur potentia substātia: vel est actu aliquid aliorum predicamentorum vel nullum: quodcumqz enim detur sequitur inconueniens. duo ergo facit. qz primo ostendit subiectum generationis non posse esse sic potentia substātia 7 non actu: qz etiam non sit actu aliquod aliorum predicamentorum. 2. destruit aliud mēbz: videlicet nō esse possibile subz generationis nō ē actu substātia esse tñ actu aliquod aliorum predicamentorum. 2. ibi. (Si au

tem hoc quidem.) Circa primum duo facit: fm qz dupliciter probat propositum. secunda ibi. (Amplius iqz maxime.) Dicit ergo qz si generabitur quid. i. substātia manifestum est qz subm ḡnatiois: siue mā ex q̄ erit ḡnatio 7 i quā necesse ē trāsmutari qd corūp̄it. illa. s. huius mā erit aliqua suba ptate: actu vō nō: 7 cū nō sit actu suba est qd vtz existat actu aliqd alioz: puta vtz erit actu q̄tum: aut q̄le: aut erit potestate ens. i. suba: 7 ptate h̄ ens. i. accidēs. simplr aūt actu nec erit ens. nec h̄. i. nec erit substātia. nec accidēs: si aūt nihil est actu: s̄ ē oīa ptate: ḡ at̄ngit eē aliqd sepatū qd nō sit substātia nec accidēs: 7 p̄ p̄ns nō sit ens actu: qd est iconueniens. pura enī potentia nō pōt habere esse separatuz. 7 per se existens. Deinde cum dicit.

Et āplius qz maxie timētes erāt p̄mi philosophātes ex nullo ḡnari p̄xistēte.

Ponit secūdā rōnē. nā qd nō est actu aliqd potest dici nō illud. nō. n. est albū nisi qd est actu albū. si. n. qd ē potētia albū esset albū: nigri esset albū. qz ergo nec est actu substātia nec accidēs: nec est substātia nec accidēs: 7 qz substātia 7 accidēs sufficienter videntur diuidere genus entis. qd ponit esse tale ponit eē nihil: ppter qd si ponit generatiois subiectū nō esse actu substātia: nec accidēs: icidimus in illud qd maxie p̄mi phantes erāt timētes. i. generari aliqd ex nullo p̄ existente. i. ex nullo p̄xistē siue ex nihilo. Deim cū dicit.

Si at̄ hoc qdē eē aliqd nō existit aliorū aūt p̄dicamētoz erūt quēadmodum diximus sepate passiones a substātijs.

Improbat aliud mēbz: qz si ponat generatiois subz esse h̄ alioz p̄dicamētoz: ita tñ qz non existit aliquid. id est aliqua substātia erunt sic diximus sepate passiones a substātijs: qd est inconueniens. L.c. 13.

His autem quantum contingit tractandum 7 que causa quare generatio semp sit. 7 que simplex 7 que secundum partem.

In pre ista vt dicebat̄ annectit p̄dictis quādā qōnez ex cuius solutioē habet via ad soluendū qōnē p̄positā 7 c̄t apparet p̄ncipalis qō rōnabilis. duo ergo facit: qz p̄mo p̄mittit dicta questionē 7 soluit. 2. ex solutioē eius icipit inuestigare de p̄ncipali qōnē ibi. (Propter qd aūt hoc.) Circa p̄mū duo facit: qz p̄mo p̄ponit dictā qōnez 2. exeḡ de ea. ibi. (Habet aūt qōnē sufficientem.) P̄ma ps diuidit i tres pres: qz p̄mo p̄ponit qōnē. secūdo ostēdit qualr qd ē introducta. tertio assignat cāz dicti. 2. ibi. (Existente aūt causa.) 3. ibi. (De illa qdem enim dictū est.) Dicit ergo qz de his tractandū est q̄stū contingit. i. q̄stū decet: vt hz alia littera. Et qz euidētiam dictoz spectat ingreere de cōtinuatione generationis. querēdū est supple que est causa vt generatio sit semp tam simplex qz hz ptē. i. quare nō deficit generatio nec hec nec illa. Deinde cum dicit. L.c. 14.

Existēte aūt causa vna qdē vnde p̄ncipiū motus dicimus esse. vna aūt materia. talem autem causam dicenduz esse.

Ostēdit quare est introducta talis qō. nā cā cōtinuationis generatiois est duplex. vna quā dicimus eē p̄m. vnde motus. i. causa efficiēs 7 vna alia talia cā est mā. talē aūt causam esse dicendū est. i. cum querit de causa cōtinuante generationē. nō introduc̄it questio propter causam

causas efficientem: sed propter causam talem. i. propter materialem. **¶** Deinde cum dicit.

¶ De illa qdem eni dictu est prius in de motu sermonibus. **¶** Om̄i at hoc qdē imobile p omne tps. hoc at mouet semp. horu aut de immobili z pmo qdem diuidere alterius philosophie est opus. **¶** De continue aut moueri alia mouete post hec dicendum qd tale singulariu dictoz ca est.

L.cō. 15. L.cō. 85.

¶ Assignat rōne z cās eius qd dixerat. z duo fac̄ f3 qz duo dixerat. pmo. n. ostēdit qre nō ē qd̄ itroducta pp cās efficiētē. sc̄do qre ē itroducta pp cās malē ibi. (Nūc at vt i māe.) Dicit q̄ qd̄ illa. i. d̄ cā efficiētē dictū ē p̄us i sermonibus d̄ motu. i. in. 8. phy. ibi. n. ostēsum est h̄ mobilia reduci i duo mouētia. quoz h̄ qdē est immobile p oē tps vt p̄ma cā. h̄ aut mouet sp vt celū. z iste sūt due cāe efficiētēs p̄tinuationē ḡnatiōis. Determinare vō d̄ immobili cā q̄ ē de numero h̄az dictaz cārū est opus alterius pb̄ie q̄ n̄alis. spectat. n. ad pb̄iā p̄mā. Determinare vō d̄ alia cā mouētē q̄ p̄tinue mouet vt d̄ corpe celesti z d̄ motu solis i obliq̄ circulo. d̄ d̄ ē post h̄: vt i fine sc̄di h̄. Ibi. n. ostēdet q̄no talis ē cā dictoz singulariū. i. dictoz ḡnabiliū z corruptibiliū. ḡ p̄ cām efficiētē nō est itroducta qd̄. qz determinare d̄ ea p̄m substantias nō spectat vlt̄ ad pb̄iā n̄alē: vt q̄ntū ad eā q̄ ē immobilis: vel nō spectat ad p̄sentē tractatū: s̄ ad fines libri vt quantum ad eam que semper mouetur. **¶** Deinde cum dicit.

a. t. cō. 55. i finez.

L.cō. 15.

¶ Nūc at vt i materie speciei positā causam dicamus pp quā semper generatio z corruptio nō deserūt naturā. simul eni forsitan fiet z hoc manifestum z d̄ nūc q̄ sito quō oporteat dicere. z quō d̄ simplici generatione z corruptione.

¶ Ostēdit q̄r est itroducta qd̄ p cās malē dicēs. q̄ nūc dicamus cās positā. i. ppositā vt cām p̄tinuationis ḡnatiōis: z dicamus eā vt i māe specie. i. vt sp̄ali mō tagit māz ex pte māe q̄ri p̄or pp quā cās gnō z corruptio s̄t sp̄ z nō desūt. manifestū ē. n. rōnabile h̄ q̄rere: qz eo de clarato s̄t forsitan fiet manifestū d̄ q̄sito. nūc quō oportebit dicē: z ēt erit manifestū quō ē d̄ d̄z vlt̄ quō ē rōnabilē qd̄ d̄ simplici ḡnatiōe z corruptiōe. **¶** Deinde cū dicit.

L.cō. 16.

¶ Habz at qōnē sufficientē z q̄ cā est qz cōplicat generatio si qd̄ corrupit ad nō ens secedit. nō ens aut nihil est. neqz eni illud qdē. neqz q̄le neqz quātū neqz vbi. qd̄ nō ens. si igit̄ semp qd̄ nō ens secedit quare nō p̄sumptū est olim z maxie oē si finitū erat ex quo fit ḡnatoz vnū qd̄qz.

¶ Exeq̄ de dicta questione z duo facit. qz pmo repetit questionem. sc̄do soluit eā ibi. (Non. n. vtiqz propter.) Dicit q̄ qz h̄z questionē sufficientē. i. rōnabile z bonam que ē cā qz generatio cōplicat. i. multiplicat z p̄tinuat z nūqz deficit. cū id qd̄ corrupit secedat ad nō ens. id at qd̄ est nō ens nihil est. ostēsum est. n. id ex quo ē ḡnatio esse id in qd̄ transmutat qd̄ trāsmutat vt generationis subiectū. nā q̄cqd̄ corrupit in hoc abibit vltimum. cedit. n. id qd̄ corrupit i māz siue i eius potētā. si ergo tale subiectū qd̄ ponitur non ens: nec est actu substantia

nec aliud: qz nec est q̄le: nec quātū: nec vbi: qd̄ corrupti tur supple sp̄ vlt̄ annihilari vt cedat i nō ens. z si p̄ generationē sp̄ qd̄ est ens secedit: qre nō est totū p̄sumptūz elemētū. i. p̄m qd̄ est subiectū generationis: z quare oē. i. totū nō est factū inane z vacuū: si finitū erat ex quo fit vnumquodqz generatorum. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Nō eni vtiqz pp infinitū eē ex quo generat nō deficit. hoc eni impossibile est. non enim est actu infinitum.

¶ Soluit z duo facit: qz pmo remouet q̄sdā solutiones falsas. sc̄do ponit solutiones veram ibi. (Quocirca pp hoc.) Circa p̄mū duo facit p̄m qz duas tales solutiones remouet. 2^a ibi. (Potestate autem est.) Diceret forte aliqs generationem nō deficere: qz subiectū generationis est infinitū. hoc remouet p̄b̄o dicens. qz nō est bene dēū qz generatio nō deficit. ppter infinitum esse subiectum generationis ex quo fit generatio. hoc. n. est impossibile qz aliquid sit infinitum in actu. **¶** Deinde cum dicit.

L.c. 17.

¶ Potestate autem est vt i diuisione. Quapropter oz hanc esse solū causam nō deficientez. qm̄ generat qdē semp minus. nunc autem videmus huiusmodi non.

¶ Remouet aliam sophisticam solutionē. diceret forte aliquis. licet nō sit infinitū in actu: est tū i p̄tate z diuisione. semper. n. potest aliqd̄ abscindi a cōtinuo: z nūqz deficiet cū sit diuisibile in infinitū. quapropter diceret forte aliqs hanc solum esse causam generationis arguente ipsam nō esse deficientē: qm̄ semp generat minus semper minus sit continuū nunquam deficiet si semper diuidatur in minores z minores partes. hoc autem p̄ probat p̄b̄o: qz repugnat sensui dicēs: nūc aut nō videmus h̄ supple: qz sp̄ generet minus sp̄ minus. imo de mā z de subiecto generationis nihil deperit vt h̄ ostendatur. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Quocirca pp hm̄oi corruptionem alterius ḡnatiōnē esse. z huiusmodi ḡnatiōnē alterius eē corruptionē inquietaz eē necesse est trāsmutationē. de ḡnatiōne qdē z corruptiōe similiter semp circa vnū qd̄qz entū. hanc existimandū eē sufficientem causam in omnibus.

L.c. 17.

¶ Dat verā solutionē dicens. qz corruptio huius est ḡnatio alterius: z e cōuerso ḡnatio huius est corruptio alterius. ideo necesse ē eē trāsmutationē z generationem inquietā. i. cōtinuā z sine defectu. ideo enim subm generationis nunqz deficit simplr. qz cū amittit formas vnā acquirat formā altā. qz cum vnū corrūpitur aliud generat. de generatione ergo z corruptione semp est si militer. i. eodē modo absqz discōtinuatiōe circa vnum qd̄qz entū existimandū est hanc esse causam sufficientem oibus: qz. i. corruptio vnus est ḡnō alterius z eē.

¶ Propter quid autem nunc hec qdem simpliciter dicuntur generari z corumpi. hec autem non simpliciter rursus scrutandum.

L.c. 18.

¶ Posita qōne predicta z soluta. In pte ista ex solone eius icedit ad uestigandū d̄ p̄ncipali q̄sito. z tria fac̄. qz pmo resumit qōnē p̄ncipalē. 2° ex solutiōe qōnis p̄dicte ostēdit eam esse rōnabilē. 3° exegitur de ea. 2^a ibi.

Egidii De gene. 7 cor.

(Si idem est generatio), 3° ibi. (Dicimus, n. quoniā.) Dicit ergo rursus perscrutandum esse de questione principali: videlicet propter quid hec dicuntur generari et corrumpi simpliciter: hec autem non simpliciter. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Si idem est generatio quod huius corruptio aut huius generatio aut huius queret autem aliquis rationem.

¶ Ostendit hanc questionem esse rationabilem ex solutione quod nunc predicte, nam si idem est generatio huius et corruptio huius et e converso: quod corruptio huius est generatio huius nulla est generatio simpliciter: nec corruptio simpliciter. Si ergo aliquis querit: utrum contingat esse generationem simpliciter, querit rationem. id est querit questionem rationabilem. **¶** Notandum autem quod questio prius annexa fuit quare non erat totum inane: et quare non erat consumptum totum materiale principium, ad hoc autem solvebat: quod in natura nihil deperit simpliciter, sed corruptio unius est generatio alterius, cum ergo aliquid corrumpitur non perit materia eius: sed efficitur sub forma alia, ex hac autem solutione soluitur illud dubium: videlicet cum illud ex quo generatur substantia non sit actu substantia: utrum sit actu aliorum predicamentorum, per se esse actu substantiam ex quo generatur substantia, non enim operatio est nullam substantiam que generatur, si enim ex aliquo debet generari leo sufficit quod illa materia non sit sub forma leonis, est tamen sub alia substantiali forma, et cum hoc contingat quod generatio unius est corruptio alterius, ideo illud dubium dependebat ex solutione questionis interposite, rursus ex dicta solutione appetit principalis questio rationabilis, nam si illud ex quo generatur substantia non esset simpliciter ens: possemus absque difficultate saluare generationem simpliciter, sed cum sit actu substantia et simpliciter ens: illud ex quo generatur substantia: cum generatio unius sit corruptio alterius: nunquam erit generatio ex non ente simpliciter, sed ex non ente hoc. Rationabile est ergo querere quomodo possumus saluare generationem simpliciter. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Dicimus enim quoniam corrumpitur nunc simpliciter et non solum hoc. **¶** Hec autem est generatio simpliciter, hec autem est corruptio hoc autem generatur quidem simpliciter, hoc autem generatur quidem non simpliciter, dicimus enim discentem scientem fieri: generari autem simpliciter non.

¶ Ostensa rationabilitate questionis exequitur de ea, et duo facit, quod primo dicit quod provenit utroque modo aliquid generari, 2° docet nos saluare utraque generationes ibi. **¶** Quod admodum, n. determinavimus. **¶** Dicit ergo, querendum esse nunc quomodo dicimus quod corrumpitur aliquid simpliciter et non solum hoc, nam hec est generatio simplex: hec autem est corruptio simplex, hoc autem generatur quidem simpliciter, hoc autem generatur quidem non simpliciter, quod utroque modo fit generatio cum aliquid generentur simpliciter: aliqua vero non. Exemplificat autem de his que generantur non simpliciter, nam cum dicimus fieri discentem dicimus generari et fieri hoc, ut fieri scientem, non autem generari simpliciter. Aliqui autem textus habent dicentem sed est forte littera corrupta vel pro tanto dictum est: quod nisi per accidens impediatur sciens est dicens et eloquens. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Quod admodum enim determinavimus multoties dicentes quoniam hoc quidem hoc significat: hoc autem non propter hoc con-

tingit quod queritur.

¶ Quia dixerat generationem fieri non solum hoc quod simpliciter, ostendit quomodo possumus talia saluare, et duo facit: quod primo docet hoc prout simpliciter, sumitur copulative, 2° prout sumitur absolute, ibi. **¶** Dicuntur autem hoc quidem. **¶** Circa primum duo facit: quod primo docet hoc modum tactum saluare generationem simpliciter, hoc veritate, 2° docet hoc hoc quorundam opinionem ibi. **¶** Videtur autem magis. **¶** Prima pars dividitur in duas, quod primo docet quod dictum est faciendo copulationem in diversis generibus, scilicet in eodem genere, ibi. **¶** Differt, n. **¶** Dicit ergo quod propter hoc contingit quod queritur videlicet aliquid generari simpliciter, aliquid vero non, quod quodammodo multoties determinavimus dicentes, quomodo hoc significat hoc, substantia hoc autem non, supple significat substantiam: et quod substantia est ens simpliciter, respectu accidentis eius generatio dicitur generatio simpliciter. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Differt enim in quod transmutatur transmutans, puta forte que in ignem iam generatio simpliciter, corruptio autem alicuius est, puta terre: terre autem generatio aliqua generatio: generatio autem non simplex corruptio autem simplex, puta ignis.

¶ Quia saluavit generationem simpliciter, et hoc quod comparando substantiam ad accidens que sunt diversorum generum hoc autem saluat hoc idem faciendo copulationem in eodem genere et duo facit: quod primo facit quod dictum est descendendo ad generationem substantie, 2° descendendo ad generationem accidentis, ibi. **¶** Quod admodum parmenides. **¶** Circa primum duo facit: quod primo facit quod dictum est, 2° quod dixerat manifestat per dictum parmenidis ibi. **¶** Quod admodum parmenides, dicit ergo quod differt in quod transmutatur transmutatio, prout, n. esse diverse transmutationes et ideo diversimode est loquendum, nam si fiat transmutatio in ignem erit generatio simpliciter erit tamen corruptio aliquid: ut puta terre si in estu ex terra generatur ignis si autem fieret e converso esset generatio non simpliciter: sed aliqua: quia terre, et esset corruptio simpliciter, quia ignis, non solum ergo reperitur generatio simpliciter comparando substantiam ad accidens: eo quod plus habet de entitate substantia hoc est reperitur hoc comparando substantiam ad substantiam cum completiori modo reperitur natura entis in una substantia quam in alia. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Quemadmodum parmenides dicit duo ipsum ens et non ens esse inquam ignem et terram.

¶ Manifestat quod dixerat per dictum parmenidis, et tria facit: quia primo facit quod dictum est, 2° ostendit ad quid introductum est dictum parmenidis, tertio dat unum versalem modum ad cognoscendum quomodo aliquid generatur simpliciter et quomodo non, scilicet ibi. **¶** Hec quidem, 3° ibi. **¶** Non tamen ens igitur. **¶** Continuetur sic, quod autem in genere substantie possit saluari generatio simpliciter et generatio aliqua patet per dictum parmenidis qui dicebat duo esse: videlicet ipsum ens et ipsum non ens, appellavit enim ignem ens: terram vero non ens, generatio ergo unius erat simpliciter cum esset ens: alterius vero erat generatio aliqua. **¶** Deinde cum dicit.

¶ Hec quidem aut talia alia supponere nihil differt: modum enim querimus: sed non subiectum.

¶ Ostendit ad quid introductus est dictum parmenidis, nam exempla ponimus non ut ita sint: sed ut sciat qui dicit

non^m.

T. cō.
20.

T. cō.
19.

discit: ideo h aut talia alia supponere nihil differt h qd spectat ad ppositum: modū enim querimus non subiectum: querimus enim inuestigare in ipso genere substantie hunc modū generationis: videlicet qd est generatio simplr z aliqua: sed in qua subiecta mā h ptingat vtrū generatio ignis sit simplr: vel etiā alterius nō est d pncipali proposito: dcm̄ ergo pmenidīs solū pp h fuit in-
 troducūm qd in vna substantia referuatur completius nā entis qd in alia: vtz aut illa sit ignis vel terra nō di-
 uerificat pncipale ppositum. ¶ Deinde cum dicit.

**In nō ens igr simplr est corruptio simpliciter. In simpliciter autē ens est gñatio simplr. quibus igitur determinatū ē siue igni z terre siue aliqb' alijs. erit hoc qdē ens: hoc autē non ens: vno qdē igr mō differt in hoc generari simplr z cor-
 rumpi aut non simplr.**

¶ Dat vniuersalē modū generatiōis z corruptiōis simpliciter: dicens qd quādo est trāsmutatio in nō ens simpliciter est corruptio simplex: quādo at in ens simplr est generatio simplex: sed quibus est determinandū eē ens simpliciter vtrū igni aut terre: sed aliquibus alijs nihil ad ppositū: sufficit aut qd h erit ens simplr: h aut non ens ad hec vt saluetur generatio z corruptio simpliciter. Epilogat aut circa determinata: qd vno quidē modo differt simplr generari z corūpi simplr: in h qd dicitur est. ¶ Deinde cum dicit.

Alio autem modo qualrcūqz mā quēdam vtiqz: cuius enim magis dñe hoc aliquid significant magis substantia: cui' aut p̄uatiōnē non ens: puta si calidū p̄ dicamētum aliqō z spēs: friditas at p̄uatio: differūt. n. ignis z t̄ra his differētjs.

¶ Saluat generatiōnē simplr cōparādo vnū accidens ad aliud dicēs: qd alio modo differt generari simplr a fm̄ quid non rōne materie: vt forte: qz genitū est magi materiale: vt terra: vt formale vt ignis: sed q̄lrcūqz sit materia quedā: siue aliqū illud cuius differentie significant magis h aliquid. i. magis actū z habitum ē magis substantia z magis ens: cuius at differentie p̄uatiōnem significant est magi non ens: puta si calidū est p̄dicatum aliqō est aliquid in actu z spēs z frigiditas ē p̄uatiō: tunc vnū est ens aliud quodā mō nō ens: vni' erit generatio simplr alterius fm̄ qd. videt autem calidum magis impoztare habitū z frigidum p̄uatiōnē: qz ignis z terra differunt his differentijs: z p̄stat ignē formaliozē esse terra: quomodo autē ignis z terra differant dictis differentijs: z quō vna substantia ē magi ens qd alia id in declarationibus patebit. ¶ Notādus aut qd sub conditione dicit si calidus est species z frigidum p̄uatiō: qz vt dictū est modū intendit tradere generationis simplr z alicuius: nō autem est sua pncipalis intentio in qua mā h verificatur. ¶ Deinde cū dicit.

tum aut non ens: sensus. n. sciētie hz virtutē. Quēadmodū igitur i sentire z posse viuere z eē existimant: ita z res modo quodam persequentes veritatem.

¶ Determinat de generatione simplr fm̄ opinionē aliorum: z tria facit: qz p̄mo ponit opinionē huius. secundo ip̄robat. 3° epilogat circa determinata. scōa ibi. (Id at dicentes.) 3° ibi. (Esse qdem igitur.) Dicit ergo qd multis videtur differre generationem simplr: z fm̄ qd per sensatum z non sensatum: vt qm̄ trāsmutat aliqd in rez sensibilem z in māz. i. in rem mālem inquirunt eā generari simplr: qm̄ autem trāsmutat in rem non manifestā sensui dicūt eam corūpi simplr: ens enim z nō ens in sentire z non sentire determināt. ¶ Credebāt. n. itellz esse sensum: propter qd quēadmodū scibile ē ens: ignotū aut non ens: qz quod nō est scibile nō est ens: z quāto magis est ens magis est scibile: ita credebāt qd quāto magis esset sensibile magis esset ens: existimabant n. sensum habere virtutē sciētie: imo qd plus est sicut existimabant animal supple posse viuere z posse eē in sentire: eo qd sentiebat: qz animal ē animal p̄o p̄ter sensum: ita z res credebant esse ex eo qd sentiebantur: p̄o p̄ter quod non sensibilia non reputabant entia: sic non sentientia nō sunt animalia: z hoc modo. s. per sensum: z per esse sensibile persequabantur. i. inuestigabant veritatem vel persequabantur eam. i. inimicabantur veritati: cum non determinarent de ea vt debebāt. ¶ Deinde cum dicit.

Id aut dicentes nō vey p̄tigit vtiqz. Nam fm̄ opinionē z fm̄ veritatē alie z gñari simplr z corumpi: spūs qdē enim z aer fm̄ quidē sensum minus sunt: ideo z quecūqz corumpuntur simplr in hac trāsmutatione hec corūpi dicūtur: gñari aut quando est in tangibile vt terram. mutatur fm̄ veritatem autē magis hoc aliquid z species hec qz terra.

¶ Improbatur opinionem eorum dicens: qd dicentes illō nō contingit dicere verum: nam fm̄ opinionem rectas: z fm̄ veritates: aliter contingit generari z corūpi simpliciter qd ipsi dicunt: spiritus enim: id est res sbiles z aer scōm sensum sunt minus qd res grosse: ideo secūdū opinionem eoz quecūqz corumpuntur in hac trāsmutatione: id est in talia non sensibilia videntur corumpi simpliciter: quando autem mutantur in tangibile: vt in terram generari supple dicuntur simpliciter: sed secundum veritatem hec res subiles z insensibiles sunt magis hoc aliqd cōpletū z spēs qd terra. ¶ Deinde cū dicit.

Esse qdem igitur hanc simplicē gñationē alicuius corruptionez entē: coruptionem aut simplicē generationem alicuius esse dicta est cā. P̄o p̄ter mān. n. differre: aut qd substantia est aut nō: aut qd hec magis: huius vero nō: aut qd hec qdē magis sensibilis est materia ex qua res in quā est: hec vero minus est.

¶ Epilogat circa determinata dī. qd deā est cā: q̄re p̄tingit hāc qdē gñationē simplicē esse corruptionē alicuius z entem

L.c.20.

L.c.20.

Non^m

L. cō. 19.